

TILSYNS- RAPPORT

Ph.d. i helse og velferd
Høgskolen i Innlandet

2022

NOKUT

NOKUT – Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen – er et faglig uavhengig forvaltningsorgan under Kunnskapsdepartementet.

NOKUTs samfunnsoppdrag, oppgaver og faglige uavhengighet er definert i universitets- og høyskoleloven og er nærmere spesifisert i forskrifter. I tillegg utfører NOKUT tilsyns- og forvaltningsoppgaver etter delegasjon fra departementet.

Formålet med NOKUTs virksomhet er å sikre og fremme kvalitet i utdanning ved

- å føre tilsyn med, informere om og bidra til å utvikle kvaliteten i norsk høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning
- å godkjenne og informere om utenlandsk utdanning og informere om mulighetene for godkjenning av utenlandsk utdanning og kompetanse i Norge

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning, høyere yrkesfaglig utdanning og godkjent høyere utenlandsk utdanning.

NOKUT bruker sakkyndige i akkrediteringer, tilsyn, evalueringer, godkjenning av utenlandsk utdanning og prosjekter.

Du kan lese mer om arbeidet vårt på nokut.no.

NOKUT er sertifisert som miljøfyrtårn

Grad / studiepoeng	Ph.d. / 180 studiepoeng
Sakkyndige	Borgunn Ytterhus, Torbjørn Forkby, Karolina Sofia Mæland og Sigmund Loland
Dato for vedtak	10. februar 2022
Saksnummer	20/09909

Forord

NOKUT fører tilsyn med kvaliteten i norsk høyere utdanning gjennom tilsyn med institusjonenes kvalitetsarbeid, akkreditering av nye studier og tilsyn med etablerte studier. Universiteter og høyskoler har ulike fullmakter til å opprette studietilbud. Dersom institusjoner ønsker å opprette et studietilbud utenfor sitt fullmaktsområde, må de søke NOKUT om akkreditering av studietilbudet.

Den sakkyndige komiteen oppnevnt av NOKUT, har vurdert søknaden fra Høgskolen i Innlandet om akkreditering av ph.d. i helse og velferd. Komiteen har samlet sine vurderinger i denne rapporten.

Ph.d. i helse og velferd ved Høgskolen i Innlandet tilfredsstillter kravene til akkreditering av studietilbud i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften og er akkreditert i vedtak av 10. februar 2022.

Vedtaket er ikke tidsbegrenset.

Øystein Lund
tilsynsdirektør

Innhold

1 Informasjon om søkerinstitusjonen	5
2 Vedtak.....	7
3 Faglig vurdering	8
3.1 Oppsummering.....	8
3.2 Forutsetninger for akkreditering.....	11
3.3 Krav til doktorgradsområdet.....	15
3.4 Krav til studietilbudet.....	18
3.5 Krav til fagmiljøet tilknyttet studiet	33
4 Samlet konklusjon	42
5 Dokumentasjon	43
6 Vedlegg	44

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Høgskolen i Innlandet er resultatet av en fusjon mellom Høgskolen i Lillehammer og Høgskolen i Hedmark som ble formelt godkjent i statsråd 14. oktober 2016. Fra 1. januar 2017 ble fusjonen iverksatt under navnet Høgskolen i Innlandet (HINN). HINNs nye organisasjon trådte i kraft 1. januar 2018. HINN er organisert etter en matrisemodell med enhetlig ledelse ved høyskolen. HINN har seks fakulteter, hvorav Fakultet for helse- og sosialvitenskap (HSV) utgjør ett av de seks. HINN er lokalisert på seks campuser (Lillehammer, Hamar, Blæstad, Elverum, Rena og Evenstad), samt har i tillegg to desentraliserte læresteder (Kongsvinger og Oslo). HSV er organisert på to av campusene; Lillehammer og Elverum.

I 2020 har HINN 15987 studenter og 1094 1050 ansatte-årsverk (ref. dbh.hkdir.no). HINN tilbyr i dag fem doktorgrader: ph.d. i profesjonsrettede lærerutdanningsfag, ph.d. i anvendt økologi og bioteknologi, ph.d. i innovasjon itjenesteyting i offentlig og privat sektor, ph.d. i barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling, samt ph.d. i audiovisuelle medier. Den siste, som er i samarbeid med NTNU, er p.t. under avvikling. Ved fusjonen i 2017 ble de helsefaglige, sosialfaglige og idrettsfaglige miljøene samlet i et fakultet: Fakultet for helse- og sosialvitenskap. HSV er organisert i tre institutter:

- Institutt for helse- og sykepleievitenskap
- Institutt for sosialvitenskap og veiledning
- Institutt for folkehelse- og idrettsvitenskap.

Ansatte med førstekompetanse teller 63,7 årsverk, med en professorandel på 19,2 årsverk. Pr 1.8.20er 39 stipendiater knyttet til fakultetet.

Ph.d.-programmet i helse og velferd som søkes akkreditert har ifølge søknaden sitt grunnlag i dettverrvitenskapelige forskningsmiljøet ved dette fakultetet, og forankres der.

I Norge har vi fire forskjellige institusjonsnivåer:

- *Høyskoler uten akkreditering* kan ikke på egen fullmakt opprette studietilbud, men har fåttakkreditering for ett eller flere enkeltstudier.
- *Akkrediterte høyskoler* kan på egen fullmakt opprette studietilbud på bachelornivå. Hvis de har fåttakkreditering til å tildele doktorgrad innenfor ett eller flere fagområder, har de også rett til å opprette mastergradsstudier på egen fullmakt innenfor disse fagområdene.
- *Vitenskapelige høyskoler* kan på egen fullmakt opprette studietilbud på bachelornivå, samt på masternivå innenfor fagområdene hvor de har rett til å tildele doktorgrad.
- *Universiteter* kan på egen fullmakt opprette studietilbud på alle nivåer.

HINN har som akkreditert høyskole selvakkrediteringsfullmakt for studier på bachelornivå (1. syklus). HINN har akkrediteringsfullmakt for studier på masternivå (2. syklus) for de fagområdene hvor høyskolen har akkrediterte ph.d.-studier.

Høgskolens omtale av studiet og søkerinstitusjonens begrunnelse for søknaden

Ph.d.-programmet i helse og velferd er en forskerutdanning med utgangspunkt i sosialvitenskap, helsevitenskap, folkehelsevitenskap og idrettsvitenskap. Det har sitt grunnlag i det tverrvitenskapelige forskningsmiljøet ved Fakultet for helse- og sosialvitenskap. Studier og forskning på tvers av faggrenser og disipliner står sentralt og muliggjør fokus på samspillet mellom individuelle, mellommenneskelige og samfunnsmessige forhold, både hver for seg og interaksjoner dem imellom. (søknaden s7).

I søknaden er folkehelse og helsevitenskap definert separat som gjensidig utelukkende kategorier. Helsevitenskap er definert som en samlebetegnelse for forskning relatert til menneskers helse og levekår, samt forskning på effekt av behandling, organisering og utførelse av helse- og omsorgstjenester. Folkehelsevitenskap er beskrevet som et tverrvitenskapelig felt som omfatter epidemiologi, demografi og biomedisin, og dette studeres fra både et samfunnsvitenskapelig og naturvitenskapelig ståsted. Sosialvitenskap beskrives som vitenskap rettet mot hvordan individer interagerer med sine sosiale og strukturelle omgivelser og hvordan individene influerer på og er influert av samfunnet. Idrettsvitenskap har en bred tilnærming til mennesket i bevegelse som inkluderer organisert idrett, kroppsøving, friluftsliv, trening og egen-aktivitet. Disse ulike vitenskapene vil ifølge søknaden utgjøre et godt grunnlag for ph.d.-programmet i helse og velferd.

Selve ph.d.-utdanningen er normert til 3 års fulltidsstudier. Utdanningens bestanddeler er illustrert tydelig i figur 1, side 8 i søknaden. Den består av en opplæringsdel på 30 stp., og en forskningsdel (avhandling) på 150 stp. Opplæringsdelen består av en obligatorisk del på 15 stp. med emnene Helse og velferd –tilnærminger og perspektiver (5 stp.) og Metodologi, vitenskapsteori og forskningsetikk (10 stp.). I tillegg følger en valgfri del på 15 stp. hvor kandidatene kan velge mellom HINNs fire emner á 5 stp. og inntil to emner á 5 stp. ved andre institusjoner. Emnene som tilbys ved HINN er: brukermedvirkning og tverrfaglig samarbeid; barn og unges oppvekst og deltakelse; helse, omsorg og livskvalitet; fysisk aktivitet og folkehelse.

Begrunnelsen HINN oppgir i søknaden for å opprette dette ph.d.-programmet er:

- Behovet for tverrfaglig kompetanse innenfor helse- og velferdssektoren
- Programmet er et strategisk grep for å utvikle HINNs visjon «Sterkere sammen», og dermed bygge et samlende forskningsmiljø særlig i Innlandet, samt bli relevant for Sykehuset Innlandet sine stipendiater
- Programmet vil dekke fagområder som for tiden er uten ph.d.-overbygning
- Uteksaminere kandidater med tverrvitenskapelig tilnærming til fagområdet som kan drive forskning og innovasjonsprosjekter

2 Vedtak

NOKUTs styre fattet følgende vedtak 10. februar 2022:

Ph.d.-studiet i helse og velferd ved Høgskolen i Innlandet tilfredsstillende alle krav til akkreditering. Studiet akkrediteres.

Vedtaket er fattet med hjemmel i:

- NOKUTs forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning av 9. februar 2017
- forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning av 1. februar 2010

3 Faglig vurdering

Der det forekommer «vi» i dette kapitelet, er det et uttrykk for de sakkyndige.

3.1 Oppsummering

Høgskolen i Innlandet (HINN) søker om akkreditering av ph.d.-programmet i helse og velferd (engelsk navn: Health and Welfare). Komiteen har vurdert den skriftlige søknaden med vedlegg, ettersendte dokumenter og hatt anledning til å stille spørsmål ved institusjonsbesøk 9. og 10. september 2021.

Ph.d.-programmet det søkes om bygger videre på den tverrfaglige tradisjonen som HINN har utviklet gjennom ph.d.-programmet Barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling (BUK). Dette programmet planlegges, ifølge søknaden, å bli lagt ned i sin nåværende form, mens deler av programmets fagmiljø og forskningstemaer skal inngå i det nye programmet i helse og velferd, gitt akkreditering. Dette valget fremstår som en klok plan og god disponering av ressurser. Det er komiteens omforente mening at søknaden er grundig og godt gjennomarbeidet, og til tross for komiteens påpekninger om hva vi anser at HINN bør gjøre i årene fremover, mener vi at søknaden med utfyllende informasjon innfrir kravene til akkreditering.

HINN legger gjennom søknaden, med tilhørende dokumentasjon og institusjonsbesøk, frem et meget godt gjennomtenkt tverrfaglig ph.d.-studium. Det kommer frem en omforent forståelse både horisontalt og vertikalt i organisasjonen av "tverrvitenskap" i betydningen å arbeide samordnet med felles og tilgrensende tema, men fra ulike faglige og metodiske ståsted. På den måten blir den enkelte ph.d.-student spesialist i sitt fagområde, men har samtidig forståelse for sitt fag i en større sammenheng. I møte med andre fag gis studentene også en mulighet til å utvikle sitt eget fag i nye retninger. HINN tilkjenner klart en bevissthet om at det fortsatt er utviklingspotensial i å utvikle det interdisiplinære/flerfaglige programmet til fullt integrert tverrfaglighet: et program der ulike teorier og metoder møtes og brytes mot hverandre, og der det finnes et forum for vitenskapelig kvalitetsgranskning som kontinuerlig bærer og opprettholder den tverrfaglige innretningen i programmet, og fagmiljøet som veileder kandidater på programmet. I selve studieplanen omtales studiet som en interdisiplinær forskerutdanning, og i læringsutbyttebeskrivelsene tydeliggjør denne forståelsen gjennom K1: «Kandidaten er i kunnskaps- og forskningsfronten innenfor eget forskningsområde, og kan relatere/plassere dette inn i fagområdet helse og velferd».

Ph.d. studiets omdreiningspunkt er velferdsbegrepet, og i søknaden argumenteres det for hvordan helsevitenskapen, folkehelsevitenskapen og idrettvitenskapen og sosialvitenskapen har selvstendige, tilgrensende, og delvis overlappende perspektiver hvor alle disse vitenskapene har elementer av velferd. Denne forståelsen munner ut i en illustrativ figur på side 17 i søknaden.

Det fremstår noe uvanlig å skille folkehelse fra helsevitenskap, samt å fange hva spesielt de naturvitenskapelige delene av idrettsvitenskap (treningsfysiologi) har med velferd å gjøre ut ifra selve søknadsteksten. Via de øvrige kildene komiteen har hatt tilgang på fremkommer det at først nevnte har historiske røtter fra før fusjonen mellom det som i dag utgjør HINNs ulike campuser. Helsevitenskapsmiljøet utgjøres i praksis hovedsakelig av helseprofesjoner og deres tilstøtende fagmiljø. Folkehelsemiljøet var engang et eget fakultet. Det synes som om begge miljøene har strukket seg langt for å forene det de har til felles av interesser rettet mot et anvendt nedslagsfelt (f.eks. Sentralsykehuset Innlandet (SI), kommunene i Innlandet og NAV), og samtidig opprettholdes et sterkt ønske om å opprettholde både profesjonsforskning og videreutvikle det allerede sterke folkehelsemiljøet. Begrunnelsene er i høy grad av historisk og pragmatisk art, men de har på imponerende vis klart å mobilisere og bevege disse ulike fagtradisjoner i en retning mot velferd. Treningsfysiologien fremstår heller ikke kun rettet mot basalproblemstillinger eller prestasjonsidrett, men vel så mye mot helse og rehabilitering som indirekte bidrar til befolkningens velferd. Slik sett skiller ph.d.-programmet seg fra tradisjonelle fagspesifikke programmer, men ph.d-programmet utgjør likevel en vitenskapelig helhet med en sammenheng mellom de ulike delene.

Fagmiljøene koplet til ph.d.-programmet er høyt kvalifiserte innenfor forskning og utdanning. Riktignok er publikasjonsraten noe ulik. Fagområdene helse, folkehelse og idrett har flere publiseringer enn sosialfagene. Denne type forskjeller kan vel så mye være en konsekvens av ulike fagområdenes fagtradisjoner og tilgangen på vitenskapelige tidsskrift, som av lavere faglig aktivitet. Sosialvitenskapen er historisk sett koplet til fremveksten av velferdsstaten, og får dermed ofte et mer lokalt empirisk nedslagsfelt. Komiteen vurderer derfor ikke disse ulikhetene som kritiske.

Alderssammensetningen av ansatte med professorkompetanse er skjev i betydningen at mange vil gå av med pensjon i løpet av relativt nær fremtid innenfor sosialvitenskap, noe både HINNs toppledelse og fakultetsledelse er klar over, og det arbeides aktivt med å kvalifisere egne ansatte mot professorat og å rekruttere nye fra eksterne miljø.

Ph.d-programmet i helse og velferd er også et bidrag for å kunne bygge miljø i helse og velferd lokalt i Innlandet og derigjennom beholde uteksaminerte både i HINN og ved Sykehuset Innlandet (SI).

Komiteen synes HINN har gått svært langt for å imøtekomme SIs ambisjoner. Selv om SI vil bidra med mange ph.d.-kandidater til programmet, er vi noe usikker på om HINN vil høste like mye av samarbeidet som SI vil, ut i fra den informasjonen vi har hatt til rådighet. Dette er imidlertid et empirisk spørsmål, og samarbeidsavtalen anbefales å kontinuerlig evalueres.

3.1.1 Beskrivelse av fagområdet

Fagområdet helse og velferd forener ifølge søknaden helsevitenskap, folkehelsevitenskap, sosialvitenskap og idrettsvitenskap på tverrfaglig vis. Disse beskrives slik (s. 17):

Helsevitenskapen har sin opprinnelse innenfor biologi, fysiologi og omsorg, men knyttes i økende grad også til sosiale og miljømessige faktorer. I dag er helsevitenskap en samlebetegnelse for forskning relatert til menneskers

helse og levekår, samt forskning påeffekt av behandling, organisering og utførelse av helse- og omsorgstjenester.

Sosialvitenskapen er historisk knyttet til framveksten av velferdsstaten. Fokus rettes mot hvordan individer interagerer med sine sosiale og strukturelle omgivelser og hvordan individene influerer på, og er influert av, samfunnet. Idrettsvitenskap har en bred tilnærming til mennesket i bevegelse som inkluderer organisert idrett, kroppsøving, friluftsliv, trening og egenaktivitet. Folkehelsevitenskap er karakterisert som et tverrvitenskapelig felt som omfatter epidemiologi, demografi og biomedisin, og studerer dette fra både et samfunnsvitenskapelig og naturvitenskapelig ståsted.

I forklaringene av fagområdet framstår 'velferd' som overordnet 'helse' samtidig som det vises til at området 'helse og velferd' er etablert i en viss grad i norske og internasjonale forskningsmiljø. Det er ingen tvil om at en tverrfaglig profesjonalitet er viktig i helse og velferdssammenheng: samarbeidet mellom fysiologen, psykologen, sosiologen og medisineren. I et ph.d.-program og ikke minst i et ph.d.-prosjekt er ambisjonen mer utfordrende. Her kreves dybde og kvalitet. Går vi inn i nærmere beskrivelse av de vitenskapelige perspektivene, ser de ut til å følge tradisjonelle skiller mellom naturvitenskap/medisin og samfunnsvitenskap. Dette er ikke nødvendigvis et problem. Tvert om; skillene er kanskje nødvendige i den spesialiseringen som et ph.d.-program krever. HINN planlegger å slå sammen noen av sine forskningsgrupper med en ambisjon om å etablere sterkere fagmiljø med tydeligere profil rettet mot helse og velferd. Ph.d.-programmet er beskrevet primært som et virkemiddel for å bygge et samlende forskningsmiljø særlig i Innlandet, og hvor viktige fagområder ved institusjonen som står uten ph.d.-overbygging kan inngå. Den anvendte profilen holdes mer frem i programmet enn de vitenskapelige perspektiv og diskurser. Dette blir ekstra tydelig i omtalen av programmets ulike delelementer.

Det idrettsvitenskapelige fagfeltet er beskrevet primært med de praksisformene som inngår, i mindre grad med vitenskapelige perspektiv. Idrettsvitenskap er som de fleste andre vitenskapelige felt oppdelt i henhold til tradisjonelle skiller: naturvitenskap (biomekanikk, fysiologi, medisin) og samfunnsvitenskap (sosiologi, psykologi, pedagogikk, historie, her inkluderes også humaniora). Fysisk aktivitet og helse (FAH)-feltet er primært inspirert av medisin (epidemiologi) og helsepsykologi, først og fremst motivasjonspsykologi og sosialpsykologi. Det nye doktorgradsprogrammet kan favne både den naturvitenskapelige og den samfunnsvitenskapelige delen av idrett og lede til omorganisering av forskergruppene til større enheter. Større, tematiske orienterte fellesprosjekt som tematiserer idrett, helse og velferd framstår som en åpenbar mulighet.

Det helsevitenskapelige fagfeltet defineres til å være «en samlebetegnelse for forskning relatert til menneskers helse og levekår, samt forskning på effekt av behandling, organisering og utførelse av helse- og omsorgstjenester» (side 17 i søknaden). Folkehelsevitenskap er i søknaden beskrevet som «et tverrvitenskapelig felt som omfatter epidemiologi, demografi og biomedisin, og studerer dette fra både et samfunnsvitenskapelig og naturvitenskapelig ståsted» (side 17 i søknaden). Denne tilsynelatende diskrepansen mellom helsevitenskap og folkehelse ble justert gjennom

nyanseringer og utdypet samt begrunnet under institusjonsbesøket. Det ble på ingen måte underslått at dette hadde vært en krevende prosess, men fagmiljøene har sammen funnet løsningen tilfredsstillende i forhold til å kunne både opprettholde faglig dybde i det enkelte ph.d.-prosjekt og samtidig bruke potensialet som ligger i tverrfagligheten til å hjelpe kandidatene til å se sitt prosjekt i en bredere faglig- og samfunnssammenheng. Prosess og resultat fremsto som omforent og viste at forståelsene var forankret på alle nivå i organisasjonen.

Det sosialvitenskapelige fagfeltet er ifølge søknaden "... historisk knyttet til framveksten av velferdsstaten. Fokus rettes mot hvordan individer interagerer med sine sosiale og strukturelle omgivelser og hvordan individene influerer på, og er influert av, samfunnet" (side 17 i søknaden).

Sosialvitenskapen fremstår i søknaden som bæreren av den interdisiplinære ideen i ph.d.-programmet, noe som kan koples til at ph.d.-programmet Barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling (BUK) som nå fases ut og, gitt akkreditering, vil inngå som en del av det nye ph.d.-programmet i helse og velferd. BUK har eksistert som et tverrfaglig program over flere år.

3.2 Forutsetninger for akkreditering

3.2.1 Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler

Studiekvalitetsforskriften

§ 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.

§ 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.

Vurdering

Kvalitetssystemet for Høgskolen i Innlandet er utarbeidet med utgangspunkt i universitets- og høgskolelovens § 1-6, forskrift om kvalitet i høgere utdanning, kap. 2., og studietilsynsforskriften, kap. 4. Kvalitetssystemet for utdanning (KSU) er godt beskrevet i vedlegg 3 til søknaden. Det fremstår som oversiktlig, med gode rutiner og ansvars plassering, noe som er svært viktig når institusjonen opererer på flere campuser. KSU ble godkjent i høgskolestyret 12. juni 2018 og har vært i bruk siden 1. august 2018. NOKUT gjennomførte tilsyn med det systematiske kvalitetsarbeidet ved HINN i 2019, og NOKUT valgte også å føre tilsyn med kvalitetsarbeidet ved syv studietilbud, inklusive ph.d.-programmet Barn og unges deltakelse og

kompetanseutvikling. NOKUT godkjente HINNs systematiske kvalitetsarbeid 25. oktober 2019.

HINN er organisert i et rektorat, en felles administrasjon og seks fakultet. Som allerede nevnt tilbyr HINN i dag fem doktorgrader. Ph.d.-programmet i helse og velferd er organisert under Fakultet for helse- og sosialvitenskap (HSV). Fakultetet tilbyr sju masterutdanninger innen helse-, idrett-, folkehelse- og sosialvitenskap.

Målgruppen for ph.d.-programmet i helse og velferd er søkere med mastergrader fra HINNs egne masterprogram: folkehelsevitenskap, psykisk helsearbeid, tverrfaglig arbeid med barn, unge og familier, avansert klinisk sykepleie, kroppsøving og idrett, treningsfysiologi og karriereveiledning, ifølge søknaden (side 21). I tillegg understrekes det at studiet vil kunne rekruttere søkere med tilsvarende bakgrunn fra eksterne institusjoner, og at det er søkerens prosjekt og problemstilling for dette prosjektet som vil være avgjørende for hva som blir vurdert som relevant. Det vises også til samfunnets behov og antattes etterspørsel etter tverrsektoriell og tverrfaglig innsats for å kunne fremme befolkningens helse og velferd i tiden fremover. Opptakskravene er relevant og i tråd med lover og retningslinjer, men rekrutteringsgrunnlaget internt er neppe tilstrekkelig stort til at programmet fylles. Det er derfor viktig at HINN fortsetter å arbeide aktivt med rekruttering både nasjonalt og internasjonalt for å sikre tilstrekkelig kvalifisert tilgang på studenter.

Når opplæringsdel (30 stp.), avhandling (150 stp.), prøveforelesning og disputas er godkjent i tråd med gjeldende reglement for ph.d.-studiet, kreeres doktoranden til philosophia doctor av høgskolens rektor. Vitnemål om ferdig avlagt ph.d.-grad utstedes i henhold til lov om universitet og høgskoler § 3-11. Vitnemålet inneholder opplysninger om kandidatens navn og fødselsnummer, avhandlingens tittel, og dato når graden er tildelt. Vitnemålet signeres av dekan og ph.d.-leder. I grunnlaget for vitnemålet og i Diploma Supplement finner vi kandidatens navn og personnummer, prøveforelesningens tittel, opplæringsdelens bestanddeler, navn og tittel på veiledere og bedømmelseskomite, samt dato for når graden utstedes. Komiteen finner vitnemålet og Diploma Supplement i tråd med universitets- og høgskoleloven § 3-11.

Når det gjelder ph.d.-programmet i helse og velferd, synliggjør søknaden en gjennomtenkt organisering og ledelse som inkluderer studentmedvirkning. Ph.d. programmet fremstår som godt integrert i HINNs organisasjon. Søknaden beskriver ph.d.-utvalg for strategisk utviklingsarbeid og kvalitetskontroll av programmet. Ph.d.-programmet skal ha egen tilsatt faglig leder. Videre beskrives et læringsmiljøutvalg hvor studenter og ansatte har lik representasjon i tråd med universitets- og høgskoleloven § 4-3. Komiteen vurderer HINNs organisasjonsstruktur rundt ph.d.-programmet i helse- og velferd som god og i tråd med Universitets- og høgskolerådets nasjonale retningslinjer for graden ph.d.

Komiteen stiller seg imidlertid noe undrende til at HINN i søknaden foreslår at hovedveileder, som alltid har hovedansvaret for den faglige veiledningen av ph.d.-

studenten, kan være tilsatt ved andre institusjoner enn HINN (side 24 i søknaden og i supplerende retningslinjer for ph.d.-program i Helse og velferd). Riktignok påpekes det at i slike tilfeller er medveilederen ansatt ved HINN og er den som har oppfølgingsansvaret av studenten. Komiteen er av den oppfatning at det rent kvalitetssikringsmessig betyr at HINN ikke har arbeidsgiveransvar for hovedveileder og vil dermed heller ikke ha instruksjonsmyndighet over hovedveileder som skal være den faglige ansvarlige.

Det fremgår ikke i selve søknadsteksten hvordan HINN ser for seg at kvalitetssikringssystemet skal kunne ivareta ph.d.-studentens rettigheter dersom det oppstår uoverensstemmelser mellom student og ekstern tilsatt hovedveileder, eller dersom hovedveileder ikke utfører sitt arbeid i tråd med avtaler. Det ble imidlertid tydelig understreket under institusjonsbesøket fra både øverste ledelse, fakultetsledelse og faggruppene at normen ville være at hovedveileder var fast ansatt på HINN. Det ville unntaksvis kunne åpnes for at hovedveileder hadde hovedstilling ved andre steder, dersom stipendiatens prosjekt inngikk i et paraplyprosjekt som ble ledet av en ansatt utenfor HINN. Her ble nevnt konkrete eksempler på at prosjektleder kunne være ansatt på SI, og dermed fant institusjonen det rimelig at prosjektleder gikk inn som hovedveileder på grunn av sin faglige spisskompetanse. SI på sin side anså det mer som opplagt at prosjekteier måtte gå inn som hovedveileder i sitt eget prosjekt. Det ble delvis begrunnet med at de ønsket å bygge opp sin interne forskerkompetanse ved SI, og delvis med at i enkelt prosjekt kunne SI sitte med en faglig spisskompetanse HINN ikke hadde.

Komiteen ser her at det foreligger noe diskrepans mellom de to samarbeidende institusjonenes ambisjoner. Det kom frem under institusjonsbesøket at SI har 50 – 60 stipendiater, noe som betyr at de vil kunne utgjøre en betydelig del av den totale stipendiatmengden ved HINN. Selv om Universitets- og høgskolerådets Retningslinjer for ph.d.-veiledning, § 8, åpner for HINNs løsning, er komiteen av den oppfatning at HINN bør vurdere å ansette hovedveileder i en stillingsandel så lenge vedkommende har hovedveiledningsansvaret. Det vil også sikre at hovedveilederens spisskompetanse kan tilflyte HINNs forskergrupper som ph.d.-studenten vil være deltaker i, og vil demme opp for at HINN bygger opp SIs forskerkompetanse vel så mye som sin egen. Aktuelle krav i lov om universitet og høgskoler med tilhørende forskrifter er oppfylt ut i fra de kilder komiteen har hatt tilgang til.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt. Høgskolen bør

- kontinuerlig vurdere hvordan samarbeidsavtalen med SI bidrar til å utvikle den tverrfaglige kompetansen i ph.d.-programmet i helse og velferd
- vurdere å ansette hovedveileder i en stillingsandel ved HINN i de tilfeller der hovedveileder har sin hovedstilling andre steder

3.2.2 Informasjon om studietilbudet

Studietilsynsforskriften

§ 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.

Vurdering

Studieplanen viser tydelig studiets innhold og oppbygging. Den består av en opplæringsdel på 30 stp. med en obligatorisk del på 15 stp. og en valgfri del på 15 stp., samt en forskningsdel (avhandling) på 150 stp.

For opplæringsdelen benyttes både muntlige og skriftlige vurderingsformer. Eksamen beskrives som skriftlig i form av et essay eller et paper.

Ifølge studieplanen bør obligatorisk opplæringsdel fullføres i løpet av første studieår, noe som fremstår som rimelig. Stipendiaten kan velge ph.d.-emner ved HINN eller ved andre utdanningsinstitusjoner.

I løpet av stipendiatperioden er det forventet at stipendiaten har presentasjon på minst én internasjonal konferanse. HINN beskriver videre et ønske om å stimulere stipendiater til å gjennomføre et opphold ved en undervisnings- eller forskningsinstitusjon i utlandet som en del av studiet, og informasjon om dette kommer tydelig frem i studieplanen.

For å sikre tilfredsstillende fremdrift i prosjektet vil det bli avholdt oppstartseminar, midtveis- seminar samt sluttseminar hvor stipendiaten presenterer sitt prosjekt, fremgang og plan for videre arbeid.

Det er i søknaden ikke spesifisert om obligatoriske ph.d.-emner tilbys på engelsk. To valgfrie ph.d.- emner er oppgitt at tilbys på engelsk i søknaden. Det ble imidlertid spesifisert under institusjonsbesøk at alle ph.d.-emner vil kunne tilbys på både norsk og engelsk, avhengig av studentsammensetningen på emnet. Det kunne vært en fordel med en mer proaktiv holdning til undervisningsspråk, med en presisering i studieplanen at obligatoriske emner holdes på norsk og engelsk. Det er mulig å presisere dette allerede i utlysningsteksten for om mulig å motivere internasjonale søkere til å kunne søke. Når det er sagt, kan noen ph.d.-prosjekt innenfor dette programmets tematikk være sterkt forankret i norske forhold og/eller kreve norskspråklig kompetanse og kunnskap, noe som rimeligvis gjør at det her alltid vil finnes unntak fra anbefalingene.

Komiteen har valgt å ikke kommentere trykkfeil i studieplanen, da de sjelden har substansiell betydning. Imidlertid er det en trykkfeil med substansiell betydning under det obligatoriske emnet Metodologi, vitenskapsteori og forskningsetikk (10 stp.). Den har sneket seg inn under punkt k1 i læringsutbyttebeskrivelsen: «Har inngående kunnskap om hovedprinsippene i kvantitativ og kvantitativ metode». Vi regner med det her skal stå: «Har inngående kunnskap om hovedprinsippene i kvalitativ og kvantitativ metode.» Komiteen forutsetter at dette rettes opp.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt. Høyskolen bør

- ta inn i utlysningstekst om obligatoriske emner går på engelsk og/eller norsk
- spesifisere i studieplanen at all obligatorisk undervisning tilbys på engelsk og norsk

3.3 Krav til doktorgradsområdet

3.3.1 Området for studiet skal utgjøre en vitenskapelig helhet

Studiekvalitetsforskriften

§ 3-3 (2) Området for doktorgradsstudiet skal utgjøre en vitenskapelig helhet, og det skal være sammenheng mellom de enkelte delene studiet er satt sammen av.

Vurdering

Ph.d. studiets omdreiningspunkt er som allerede nevnt knyttet velferdsbegrepet, og i søknaden argumenteres det for hvordan helsevitenskapen, folkehelsevitenskapen, idrettsvitenskapen og sosialvitenskapen har selvstendige, tilgrensende, og delvis overlappende perspektiver hvor alle disse vitenskapene har elementer av velferd. I søknaden begrunnes den vitenskapelige helheten fra et vitenskapelig perspektiv og fra et samfunnsperspektiv. Det vitenskapelige perspektivet er knyttet til de respektive fagområdene som skal utgjøre ph.d.-programmet. Det nevnes her at helsevitenskapen også er opptatt av sosiale og miljømessige faktorer, at sosialvitenskapen er interessert i at mennesker samhandler innenfor sosiale og strukturelle forhold, at idrettsvitenskapen fokuserer på mennesker i bevegelse, og at folkehelsevitenskapen i seg selv er et tverrfaglig felt som omfatter både samfunnsvitenskap og naturvitenskap (se punkt 3.1.1 for nærmere beskrivelse av de ulike fagområdene). Samlet sett mener komiteen at området for ph.d.-programmet utgjør en vitenskapelig helhet, og at de ulike delene av studiet henger sammen med begrepene helse og velferd.

Komiteen har likevel noen betraktninger knyttet til dette punktet som dreier seg rundt den tverr-/flerfaglige ambisjonen ved ph.d.-programmet. Som det delvis kommer frem i søknaden og som ble avklart under institusjonsbesøket, er ikke tanken at hvert enkelt doktorgradsprosjekt skal være tverrfaglig i seg selv. Det handler snarere om å utdanne forskere som forstår betydningen av tverrfaglighet. Det vil si å kunne stille og forstå problemstillinger fra ulike og kombinerte perspektiver, og å kunne fungere i tverrfaglige miljøer og jobbe med praktisk utviklingsarbeid fra en tverrfaglig base. På den annen side kan eget arbeid i mange tilfeller bestå av å gå grundig inn i en bestemt fagspesifikk problemstilling. Denne holdningen er god og gunstig for utdanning og kunnskapsproduksjon generelt.

At de ulike fagområdene kan ha ulike ontologiske og epistemologiske utgangspunkt, og at møtet mellom dem ikke alltid er komplementært eller additivt, men også kan være ekskluderende eller konkurrerende, er ikke omtalt i søknaden. Under institusjonsbesøket kommer det imidlertid frem en bevissthet rundt dette, og at en del av prosessen som ledet frem til søknaden har kommet til å dreie seg om slike diskusjoner. Komiteen anser det som positivt at HINN har hatt disse diskusjonene i utviklingen av dette programmet.

Fagområdene i denne ph.d.-utdanningen ser ut til å betrakte helhet som en møteplass. En møteplass som har til hensikt å koble sammen flere noder/kjerner og involvere flertallet av perspektivene her. I komiteen har vi, spesielt etter å ha drøftet disse problemstillingene under institusjonsbesøket, ingen avgjørende innvendinger mot en slik utforming. Vi mener samtidig at dette stiller konkrete krav til både behov for kontinuerlig arbeid for å opprettholde sammenkoblingen, og også en selvrefleksivitet om at tverrfaglighet er noe som må jobbes med kontinuerlig.

Når man ser på hvordan forskningsgruppene er utformet, kan man ane en gryende tematisering rundt ulike spor som kan tenkes å forene de ulike fagene. Sentrale tema synes her å dreie rundt: brukermedvirkning og tverrfaglig samarbeid, barn og unges oppvekst og medvirkning, helsehjelp og livskvalitet og fysisk aktivitet og folkehelse. I hvilken grad denne grupperingen vil avklare hva tverrfaglighet vil innebære, framgår ikke helt av søknaden, men er noe som kan utvikles for å skape ytterligere sammenheng og bredde. Det kan også gi nødvendig dybde for forskerutdanningen.

Det er altså ingen selvfølgelighet at fagområdene danner en helhet, men det kan samtidig hevdes at områdene kan danne en helhet gjennom et aktivt og strukturert arbeid. Under institusjonsbesøket har vi kunnet konstatere at denne typen problemstillinger har vært sentrale i utformingen av søknaden, og vi oppfordrer til fortsatt arbeid med dem.

Det kan spesielt nevnes at ph.d.-ledere og andre ansvarlige for forskerutdanningen kontinuerlig veileder og tematiserer spørsmålet om tverrfaglighet. Selv om forskningsgruppene tilhører et bestemt forskningsområde, evner de også å knytte til seg andre problemstillinger og perspektiver enn de som i utgangspunktet tas for gitt. I tillegg er det sentralt at møter mellom kandidater fra ulike fagområder muliggjør en flerdimensjonal forståelse av utforming av problemstillinger, metodiske tilnærminger samt formidling av kunnskapen som kommer frem.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt. Høyskolen bør

- utvikle sin tverrfaglige plattform i tråd med uttrykte ambisjoner
- følge opp at tverrvitenskapligheten opprettholdes og utdypes i utdanningen gjennom de ansvarlige funksjonene i forskerutdanningen, som ph.d.-utvalg, ph.d.-leder og veiledere

3.3.2 Kvalitet og omfang i utdanning og forskning

Studiekvalitetsforskriften

§ 3-3 (1) Institusjonen skal tilby utdanning og forskning på området for doktorgradsstudiet som har en høy kvalitet og et omfang som sikrer at doktorgradstudiet kan gjennomføres på høyt vitenskapelig nivå. Institusjonen skal ha bredde i studietilbudet på lavere og høyere grads nivå innenfor området for doktorgradsstudiet.

Vurdering

Forskningsmessig er HINN relativt produktive sammenliknet med andre statlige høgskoler og har hatt en god økning i forskningsproduksjon siden sammenslåingen mellom Høgskolen i Hedmark og Høgskolen på Lillehammer. I 2019 var snittet i forskningsproduksjon for HSV 0,76 publikasjonspoeng per fagansatt, noe som er høyere enn snittet på HINN som var på 0,66. HSV-forskere er involvert i en rekke større nasjonale og internasjonale prosjekt, både med NFR- og EU-støtte, med relevans for doktorgradsprogrammet. Forskningsproduksjonen er noe ujevn mellom fagmiljøer med helsevitenskap, folkehelse og idrettsvitenskap som de mest produktive. Dette kan, som nevnt tidligere, imidlertid skyldes ulike fagtradisjoner og er ikke kritisk med tanke på kompetanse i doktorgradsprogrammet.

Fakultetet for helse og sosialvitenskap ved HINN har ni bachelorprogrammer og syv masterprogrammer som anses å gi relevant faglig bakgrunn for doktorgradsprogrammet. Alle bachelorprogrammene danner grunnlag for masterprogrammene. Temaene for bachelorprogrammene er sykepleie, tannpleie, vernepleie, barnevern, sosialt arbeid, folkehelsearbeid, idrettsvitenskap, idrett med vekt på trenerrollen og faglærerutdanning i kroppsøving og idrett. Masterprogrammene tematiserer treningsfysiologi, psykisk helsearbeid, kroppsøving og idrett, karriereveiledning, avansert klinisk sykepleie, tverrfaglig arbeid med barn, unge og familier, og folkehelsevitenskap. I figur 3 og 4 i søknaden (side 43) illustreres progresjonen i studieporteføljen på oversiktlig vis.

Samtidig er bachelorprogrammene og masterprogrammene svært mangfoldige. Flertallet av bachelorprogrammene har en tydelig profesjonsorientering (for eksempel sykepleie, tannpleie, vernepleie, barnevern) mens to program har en tydeligere profil mot basisfag (folkehelsevitenskap og treningsfysiologi). Masterprogrammene har samme mangfold og har i tillegg ulikt omfang på masteroppgavene. En masteroppgave i treningsfysiologi er beregnet til 60 stp., masteroppgaven i folkehelse er på 45 stp., masteroppgaven i tverrfaglig arbeid med barn, unge og familier har valgfritt omfang – 30 eller 45 stp., og masteroppgaven i avansert klinisk sykepleie er på 30 stp. Mangfoldet viser seg også i et utvalg av masteroppgaver oversendt komiteen på forespørsel i etterkant av søknaden. Her er det anvendte, praktiske og mer grunnleggende faglige perspektiv, og metodene varierer fra kvalitative tilnærminger (i flertall) til kvantitative og også eksperimentelle design og metoder.

Et slikt mangfold kan være både en utfordring og en styrke. Utfordringen er at doktorgradstudenter som rekrutteres internt har nokså forskjellig faglig bakgrunn og forutsetninger. Det blir avgjørende at de innledende fellesemnene kan kunne inkludere og løfte alle studenter og skape en felles forståelse av helse og velferds-konseptet som danner kjernen i programmet. Om dette lykkes, kan mangfoldet styrke programmets mål om tverrfaglighet og integrering av mange perspektiv av både faglig og praktisk art.

For en detaljert vurdering av forskningens kvalitet og omfang, se punkt 3.5.1 fagmiljøets kompetanse innenfor utdanning og forskning.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høyskolen bør

- styrke publikasjonskulturen i fagmiljøene med vekt på publikasjon i internasjonalt og nasjonalt anerkjente publikasjonskanaler
- arbeide kontinuerlig med en tverrfaglig forståelse av helse og velferd i doktorgradsprogrammet opplæringsdel under forutsetningen om et mangfoldig rekrutteringsgrunnlag

3.4 Krav til studietilbudet

3.4.1 Læringsutbytte og studiets navn

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (1) Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Vi har vurdert ph.d.-programmets læringsutbytte opp mot kravene som beskrives i Nasjonalt kvalitetsrammeverk for livslang læring (NKR), nivå 8 ph.d. (3. syklus) og HINNs egne beskrivelser og begrunnelser for valg av læringsutbytte i selve søknaden. Overordnet er det godt samsvar mellom ph.d.-programmets læringsutbyttebeskrivelse og NKR når det gjelder kunnskapsmål, ferdighetsmål og generell kompetanse. Komiteen vurderer HINNs læringsutbyttebeskrivelser faglig tilstrekkelige. De gir mening i forhold til beskrivelsene av det tverrfaglige ph.d.-programmet helse og velferd.

Imidlertid er det et par momenter koplet til læringsutbytte vi finner såpass uklare at vi velger å påpeke det.

Det ene er knyttet til noe uklar definering av tverrvitenskapelighet både på overordnet nivå og i læringsutbytte for det obligatoriske emnet *Helse og velferd - tilnærminger og perspektiver*. I studieplanen er "Betydningen av en tverrvitenskapelig tilnærming til helse og velferd for forskning, politikk, tjenesteutforming og - utførelse" nevnt under "Innhold" og i læringsutbyttebeskrivelse (k4) står det at: "Kandidaten kan vurdere hensiktsmessigheten av og anvende tverrvitenskapelige

tilnærminger innenfor emneområdet". Det er vanskelig å finne ut hvilke kriterier kandidaten skal legge til grunn for å gjøre denne vurderingen. Her finnes imidlertid knapt punkter under det obligatoriske emnets innhold som gir en innføring i, eller definering av, hva studietilbudet fremmer at tverrvitenskap kan være. Som vi skrev under forrige krav er det viktig at de innledende fellesemnene skal løfte alle studenter og skape en felles forståelse av helse og velferds-konseptet.

Denne mangelen på definering vil også få konsekvenser for ph.d.-studentenes veiledere. Man kan spørre seg hvordan veiledningen skal gjennomføres for at den skal kunne gi kandidaten forutsetninger for å foreta en slik vurdering. Selv om veiledere er høyt kompetente på sine respektive fagfelt er de ikke automatisk dyktige i tverrvitenskapelige

perspektiver, og dermed ikke nødvendigvis dyktige til støtte opp under kandidatens ambisjon om måloppnåelse. Her anvendes termer som “aktiv veiledning” uten at det står hva som ligger i dette. Denne uklarheten kan indikere at her hviler et stort ansvar på relasjonen mellom den enkelte veileder og ph.d.-kandidat, noe som må følges nøye særskilt i de situasjoner der hovedveileder har sitt arbeidssted utenfor HINN.

Studiets navn er ph.d. i helse og velferd, som på engelsk blir PhD in Health and Welfare. Komiteens vurdering er at navnet samsvarer med helheten for områdene helsevitenskap, sosialvitenskap og folkehelse. Den engelske oversettelsen er presis og i overensstemmelse med den norske. Komiteen finner navnet noe mindre dekkende for idrettsvitenskap, særskilt fordi det er begrepet velferd som utgjør omdreiningspunktet. Men som allerede nevnt i punkt 3.1.1 om beskrivelsen av fagområdet, ble det fremholdt under institusjonsbesøket at idrettsvitenskapen ved HINN har tydelige koblinger til helse, forebygging og (i alle fall indirekte) velferd. Slik sett er programmets navn tilfredsstillende for samtlige involverte disipliner. Det kom også frem under institusjonsbesøket at HINN er klar over at graden av kopling til velferd og dermed de ulike mastergradene de rekrutterer fra til ph.d. programmet er ulik, og at de vil følge nøye med på dette.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høyskolen bør

- arbeide aktivt for at de ulike fagdisiplinene som inngår i programmet gjennomgående har prosjekter som er vinklet mot helse og velferd i sin portefølje

3.4.2 Studietilbudets faglige oppdatering og relevans

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.

Vurdering

Gjennom etablering av ph.d.-programmet i helse og velferd har HINN en ambisjon om å tilby et gjennomgående utdanningsløp fra bachelor til ph.d. for studenter fra helse- og sosialfag, folkehelse, og idrettsvitenskap. HINN understreker betydningen av at Innlandet har gjennomgående studietilbud innenfor helse og velferd. Det argumenteres godt for at begrepskombinasjonen ”helse og velferd” er valgt basert på at det utgjør et veletablert forskningsområde både nasjonalt og internasjonalt. At programmet representerer en nyskaping fordi det også inkluderer idrettsvitenskap og folkehelse, er trolig korrekt, men denne nyskapingen er nok mer koblet til at de har delt helsevitenskap og folkehelse, noe som ved første øyekast fremsto som lite logisk og usedvanlig både nasjonalt og internasjonalt. Under institusjonsbesøket ble denne delingen tatt opp, og det fremkom da en arbeidsdeling hvor helsevitenskap i høy grad var koplet til profesjoner og deres yrkesutøvelse, mens folkehelse var koplet til forebygging og helsefremming. Se også punkt 3.1.1 som gjelder beskrivelse av fagområdet, og punkt 3.4.1 om studiets navn.

Det understrekes at den fagkompetansen som allerede ligger i det akkrediterte ph.d.-programmet Barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling (BUK) vil inngå i det nye doktorgradsprogrammet sammen med øvrig fag- og forskningskompetanse ved fakultetet. Det påpekes særskilt at det nye programmet skal kunne tilføre kommuner i regionen ytterligere kompetanse, og at de sammen med Sykehuset Innlandet (SI) skal bidra i utviklingen av helsefaglig kompetanse i regionen. Begrunnelsen for å koble helse og velferd gjøres gjennom nasjonale politiske dokument (St.mld. 39 (2012–13); St.mld. 19 (2014-15); St.mld. 34 (2015-16); St.mld. 33 (2015-16) og St.mld. 19 (2018–19). Det fremheves særskilt at helse henger sammen med hvordan samfunnet organiseres. Om det er utgangspunktet, vil det bety at helse skapes der folk lever sine liv, hvilket i norsk sammenheng vil si i kommunene og lokalmiljøet. Det blir dermed et logisk brudd hvorfor det da blir særskilt viktig å inngå i et tett samarbeid med SI. SI tilhører spesialisthelsetjenesten, og dit folk kommer når de er blitt syke og trenger hjelp, ikke når de skal skape helse og velvære.

En kan få en fornemmelse av at HINN i søknaden har vært opptatt av å kople seg til de mange ulike diskurser innenfor helse og velferdssektoren rundt FNs konvensjoner og bærekraftsmål, brukermedvirkning, samproduksjon av kunnskap og tjenester, noe som trolig er et veloverveid valg. Selv om komiteen ikke har valgt å vektlegge dette ytterligere i omtalen av studiets innhold, anbefaler komiteen at HINN arbeider for å tydeliggjøre hvordan disse ambisjonene skal realiseres innenfor rammen av ett ph.d.-program i helse og velferd. Slik studieplanen er utformet inngår tverrvitenskapelige tilnærminger i læringsutbyttmål k4 under det obligatoriske emnet *Helse og velferd - tilnærminger og perspektiver* (side 6 i studieplanen), samt at det er ett av hovedfokusene i valgemnet *Brukermedvirkning og tverrfaglig samarbeid* (side 11 i studieplanen).

Med sin tette kopling til det omliggende samfunn, kombinert med sin relativt høye forsknings- og publikasjonsproduksjon, er programmet utvilsomt både relevant og faglig oppdatert. Det er noe uklart hvordan arbeidsmarkedet for ph.d.-kandidater som gjennomfører programmet ser ut, selv om det i søknaden fremheves at etterspørselen er stor. Under institusjonsbesøket var SI opptatt av at programmet var viktig for dem for å kunne beholde de ansatte som tok en ph.d., men de fremsto som mindre opptatt av den tverrfaglige dimensjonen som HINN løfter frem som programmets flaggskip. NAV og kommunenes tjenester fremholdt en interesse for kandidatenes tverrfaglige kompetanse, men ga uklare svar på spørsmål om de var villige til å betale det en slik kompetanse koster. En utdanningsinstitusjon som HINN kan selvsagt ikke ta ansvar for norsk arbeidsmarkedspolitikken og har ikke noe formelt ansvar for om og hvor deres ph.d.-kandidater får seg jobb i tråd med sine kvalifikasjoner. Hvorvidt en tverrvitenskapelig uteksaminert ph.d. kandidat er konkurransedyktig med en arbeidssøkende med fagspesifikk ph.d., er et empirisk spørsmål som fremtiden vil vise. En kandidatoppfølging noen år etter disputas hva arbeidstilknytning angår, kan være en måte å følge opp dette på. Imidlertid hadde komiteen ønsket seg en tydeliggjøring av hvordan HINN ser for seg ph.d.-programmet ikke bare skal kvalifisere til regionale behov, men også hvordan det skal kvalifisere til en akademisk karriere i inn- og utland for de uteksaminerte studentene. Å inkludere studentene i internasjonale fagnettverk kan være ett bidrag til dette.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høyskolen bør

- konkretisere hvilke av de mange ulike diskurser innenfor helse og velferdssektoren rundt FNs konvensjoner og bærekraftsmål, brukermedvirkning, samproduksjon av kunnskap og tjenester, de tenker det er rimelig å realisere, og hva dette kan bety for hver kandidat innenfor rammen av en ph.d.-periode på 3 år
- gjennomføre regelmessige kandidatundersøkelser av uteksaminerte kandidater for å se studiets samfunnsmessige og akademiske relevans.
- kontinuerlig og rutinemessig arbeide med å sikre studenten deltakelse i internasjonale fagnettverk

3.4.3 Studietilbudets arbeidsomfang

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (3) Studietilbudets samlede arbeidsomfang skal være på 1500-1800 timer per år for heltidsstudier.

Vurdering

Totalt arbeidsomfang/år for fulltidsstudier på programmet er beregnet 1800 timer/år. Opplæringsdelen (30 stp.) er estimert til 900 timer totalt. Emnenes arbeidsomfanget er beskrevet og fordelt på ulike delmomenter som organiserte læringsaktiviteter, selvstudier og eksamen. I tillegg kommer tiden avsatt til seminarer og selve arbeidet med avhandlingen. Det kan være vanskelig å beregne arbeidsomfanget for et doktorgradsprogram, og for den enkelte stipendiat vil tidsbruk henge sammen med blant annet forkunnskaper, individuelle ferdigheter i forskningsprosessen, gjennomførbarheten til forskningsprosjektet, veiledning med mer.

Komiteen konstaterer at målsetningen om et ph.d.-program der studentens valgte forskningsemner skal ligge i forskningsfronten og samtidig bidra i et relativt nyskapende felt i helse og velferd, er ambisiøs. Basert på hvilke masterprogrammer HINN har beskrevet at de kan rekruttere studenter fra, kan det forventes at studentene vil komme fra ulike bakgrunner, og det kan være krevende.

Omfanget av mastergradsoppgavene er også noe forskjellig i disse programmene som kan resultere i at studentene har litt ulik erfaring i vitenskapelig teori, metode og forskningserfaring.

Med god veiledning og tilrettelegging av infrastruktur er det komiteens oppfatning at studentene vil kunne nå målsettingene. De ulike emnene som skal gi inngående kunnskaper i enkelte tema vil med pedagogiske grep kunne koble sine tema til tverrfaglige spørsmål og

likevel få frem avhandlinger som betoner spisskompetansen i det valgte emnet (se punkt 3.4.4).

Komiteen anbefaler HINN å følge opp kandidatenes arbeidssituasjon og sikre tilgang på støtteressurser slik at de sikrer en overkommelig arbeidsmengde for alle. Det er et spesielt behov for å følge og støtte stipendiatene i hvordan de skal prioritere mellom eget avhandlingsarbeid og deltakelse i ulike mer tverrfaglige sammenhenger. Det trenger ikke alltid være en motsetning mellom disse prioriteringene, da en forskningsgruppe kan bidra til god støtte i avhandlingsarbeidet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Høgskolen bør

- legge til rette for at stipendiatene skal ha en overkommelig arbeidsmengde for å kunne gjennomføre de planlagte studiene innenfor den normerte tiden

3.4.4 Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Vurdering

Innhold og oppbygning

Ph.d.-utdanningen er normert til 3 års fulltidsstudier, totalt 180 stp. Utdanningens bestanddeler er illustrert tydelig i figur 1, side 8 i søknaden. Den består av en opplæringsdel på 30 stp., og en forskningsdel (avhandling) på 150 stp. Opplæringsdelen består av en obligatorisk del på 15 stp. med emnene Helse og velferd –tilnæringer og perspektiver (5 stp.) og Metodologi, vitenskapsteori og forskningsetikk (10 stp.). I tillegg følger en valgfri del på 15 stp. hvor kandidatene kan velge mellom HINNs fire emner á 5 stp. og inntil to emner á 5 stp. ved andre institusjoner. Emnene som tilbys ved HINN er: Brukermedvirkning og tverrfaglig samarbeid; barn og unges oppvekst og deltakelse; helse, omsorg og livskvalitet; fysisk aktivitet og folkehelse.

HINN har en meget ambisiøs beskrivelse av studiets innhold: "Den tverrvitenskapelige tilnærmingen muliggjør fokus på samspillet mellom individuelle, mellommenneskelige og samfunnsmessige forhold. Kandidatene skal utvikle kunnskap om hvordan helse og velferd varierer over tid, knyttet til både akutte utfordringer og livsløpsperspektivet, og utvikle forståelse for hvordan dette henger sammen med biologiske, sosiale, pedagogiske, organisatoriske og politiske forhold. Programmet i sin helhet inkluderer dermed både forebyggende, funksjonsfremmende og helsefremmende perspektiver samt perspektiver på omsorg og behandling" (søknaden side 15).

Læringsutbyttet og studiets innhold

De overordnede læringsmålene konkretiseres på emnenivå i tabell C i søknaden og viser hvordan studiets enkelte deler (emner) bidrar til det samlede læringsutbyttet. Overordnet framstår det som gjennomtenkt og studiets innhold er tilpasset læringsutbyttet. Komiteen har likevel noen bemerkninger til hvordan det overordnede læringsutbyttet og studiets innhold henger sammen.

Læringsutbyttebeskrivelsen K3 som er «kan bidra til utvikling av ny kunnskap, teorier og metoder som har betydning for en tverrvitenskapelig tilnærming til fagområdet helse og velferd» dekkes av flere emner, men ikke av emnet «metodikk, vitenskapsteori og forskningsetikk», heller ikke i emnet «helse, omsorg og livskvalitet». Metodospørsmål bør være spesielt egnet som møteplass mellom ulike vitenskapstradisjoner og forskningsfelt, noe som også ble belyst under institusjonsbesøket. Det er heller ikke klart hvorfor de andre valgfrie emnene, men ikke «helse, omsorg og livskvalitet» dekker K3. Av læringsutbytteformuleringene er det denne som i størst grad omhandler det tverrfaglige i utdanningen, og HINN bør også se på hvordan det sikres at det tverrfaglige inkorporeres i alle emner.

Det første målet i studieplanen (K1) har til hensikt å ligge i kunnskaps- og forskningsfronten innenfor fagområdet helse og velferd. Emnebeskrivelsene som dette knytter seg til, i tillegg til avhandlingsarbeidet, omhandler ikke kunnskaps- og forskningsfronten, men om å ha «dybdekunnskap». Man kan forstå dette som at studenten ved å ha inngående kjennskap til de ulike områdene som dekkes i de ulike emnene, og at dette utdypes gjennom avhandlingsarbeidet, vil studenten være i kunnskaps- og forskningsfronten - uten at alle deler trenger å være der. Denne tolkningen ville trolig samsvare med direktiver fra NKR, men kunne vært gjort eksplisitt i søknaden og studieplanen.

Vektleggingen av forskningsformidling er i liten grad forankret i kandidatens læringsutbytte. Det kommer i liten grad frem hvordan HINN sikrer at studentene får kunnskap og ferdighet innen kunnskapsformidling. Det samme gjelder for hvordan dette skal eksamineres, da forskningsformidling ikke er studiepoenggivende i opplæringsdelen.

Formidling av forskning i en populærvitenskapelig form inngår ikke som eget punkt i læringsutbyttebeskrivelsen, og det blir ikke gjort rede for hvordan kandidatene skal lære om populærvitenskapelig formidling.

Komiteen undres over HINNs beskrivelse: "Programmet inkluderer dermed både forebyggende, funksjonsfremmende og helsefremmende perspektiver samt perspektiver på omsorg og behandling" (søknaden side 15). Spørsmålet er om behandlingsbegrepet bør inkluderes her. Det nevnes i beskrivelsen av det totale læringsutbytte for hele ph.d.-studiet at helsevitenskap omfatter forskning på behandling, og i emnet om fysisk aktivitet og folkehelse – som kobles mot læringsmål som habilitering og rehabilitering. Behandlingsbegrepet forekommer i mindre grad i studieplanen, og derfor er det liten grunn for at dette skal skape misforståelse hos studentene. Vi oppfatter ikke at ph.d.-programmet innbefatter seg med behandling, men heller forskning på behandling.

Arbeidet med avhandling, seminar og veiledning

Ifølge søknaden skal studentene tilegne seg generell forskningskompetanse, generell teoretisk og empirisk kompetanse, å utdype sine kunnskaper i eget avhandlingsarbeid, samt

å oppnå balanse mellom disse ulike delene. Det er også ferdighetstrening, for eksempel forskningspresentasjon i ulike sammenhenger (i undervisning, offentlig, på internasjonale konferanser). En viktig del av innholdet i studiet er studentenes jobbing med egen avhandling, med veiledning. Veilederne, spesielt hovedveileder, nevnes som viktige for å støtte studenten gjennom utdanningen, samt å bidra til å være en sikrer av tverrfagligheten. Når det gjelder kvalitetsgjennomgangen av avhandlingen, så følges det opp i form av seminarer på ulike stadier av avhandlingsprosessen. Komiteen mener at disse seminarene hvor medstudenter gir tilbakemelding på arbeidet som er gjort, har en viktig tverrfaglig funksjon, der stipendiatene får en felles møteplass i en flerfaglig sammenheng.

Under institusjonsbesøket ble det understreket at det er doktorgradsutdanningen som generelt skal gi tverrfaglig kompetanse, mens egne avhandlingsprosjekter i mange tilfeller vil knytte seg til et snevrere kunnskapsområde. Dette er nok en rimelig holdning, selv om dette åpner for at det vil variere i hvilken grad tverrfaglighet skal prege den enkelte avhandling. Dersom det skulle inngått tverrfaglighet i hvert enkelt prosjekt ville det ha krevd svært mye av den enkelte veileders kompetanse, i tverrfaglige tilnærminger og teori, og i utvalget av emner. Det er derfor viktig at spesielt seminarene blir en flerfaglig arena.

Mål om å kunne håndtere komplekse problemstillinger innenfor fagområdet er høyst relevante, også for å kunne formulere forskningsspørsmål og generelt drive forskningsprosessen fremover. Delene som omhandler refleksivitet rundt ulike tilnærminger metodisk og teoretisk er høyst rimelige for en tverrfaglig utdanning, så vel som for forskerutdanninger mer generelt. Videre er det bra studentene skal få kunnskap om hvordan kunnskap kan formidles og hvordan de kan ta initiativ og drive innovative prosesser på helse- og velferdsområdet, ikke minst i samarbeid med brukerne.

Infrastruktur

Søknaden beskriver på en tilfredsstillende måte infrastrukturen knyttet til det omsøkte studiet. Studiet skal foregå på tvers av to campus. Generelt for studier som foregår over flere campus er det en risiko for at et sted vil oppfattes som «hovedsetet» og at øvrige campus blir mindre synlige. Under institusjonsbesøket ble det tydelig for komiteen at HINN jobber bevisst rundt dette, og har lang erfaring med flere campus.

Bibliotekstjenestene fremstår som gjennomtenkte, og med god mulighet for å bistå stipendiatene på en god måte. Det ser også ut til å være god tilgang på vitenskapelig litteratur, først og fremst gjennom bruk av digitale kilder og gjennom fjernlån av litteratur. Fysisk tilgang til litteratur på stedet (bøker, trykte magasiner, rapporter) er mer begrenset.

Når det gjelder spesiell infrastruktur nødvendig for dette studiet, ble det vist til flere laboratorier, senter for VR, simulering etc. Det virker som disse ressursene er mye brukt og gir gode muligheter for ulike studier og problemstillinger.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- følge med på hvordan forholdet mellom studentens eget avhandlingsprosjekt samsvarer med generelle læringsmål om tverrfaglighet, og hvordan denne

balansen omsettes i utforming av ulike emner og annen støtte til studenten (veiledning, kollegiale diskusjoner etc.)

- overveie hvilken posisjon og betydning ordet «behandling» har i søknaden og i studieplanen for utdanningens ulike deler
- tydeligere definere hva som teller som forskningsformidling, og hvordan dette skal dokumenteres og vurderes

3.4.5 Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.

Vurdering

Arbeids- og undervisningsformer

Arbeids- og undervisningsformer er varierte med bl.a. forelesninger, seminarer, presentasjoner og selvstudier. Nettbasert virksomhet løftes eksplisitt frem, noe som fremstår rimelig tatt i betraktning at studiene vil finne sted på ulike campuser. Her foreligger relevant informasjon om arbeidsformer, seminarer (oppstartsseminar, midtveisseminar og sluttseminar) veiledning og vurderingsformer. I hvert emne legges det vekt på dialogbaserte og studentaktive læringsformer, kritisk refleksjon, diskusjon og formidling. Dette gir også muntlig og skriftlig øvelse i å presentere og diskutere forskningsresultater. Opplæringsdelen skal støtte opp under studentenes arbeid med avhandlingen, og arbeidsoppgaver i emnet vil bli knyttet til kandidatens egne doktorgradsprosjekt.

De fleste emner stiller ifølge søknaden, kandidatens eget prosjekt sentralt i arbeidskrav og vurdering. Læringsformer inkluderer forelesninger, seminarer med diskusjoner og studentpresentasjon, oppgaveskriving og selvstudium. Komiteen leser læringsaktivitetsbeskrivelsene som gjennomtenkte og varierte, og de bygger godt opp om læringsutbyttene.

Veiledning og oppfølging av kandidatene

At god veiledning er en forutsetning, er vel nokså selvfølgelig. Det interessante her er hvordan HINN skal sikre at alle får det, noe som kun omtales oppnådd ved at alle skal ha minst en medveileder i tillegg til hovedveileder. Dette er en måte å sikre kontinuitet og innsyn i veiledningen på. Under institusjonsbesøket kom det frem at HINN også kjører veiledningskurs, noe som er en god måte å opprettholde og å øke veiledningskompetansen på.

Alle kandidater presenterer sine prosjekter på seminarer ved oppstart, midtveis og mot slutten av ph.d.-perioden. Seminarene skal gi trening i formidling, og inkluderer en

evaluering av ph.d.- kandidatens progresjon og arbeidets kvalitet. Formålet med seminarene er å stimulere kandidatene til god fremdrift i skrivningen gjennom å etablere milepæler og derved styrke gjennomføringsevnen, å gi kandidatene tettere oppfølging underveis i studieløpet gjennom omfattende og systematisk tilbakemelding på avhandlingsarbeidet på tidspunkt når viktige valg blir tatt, men mens det fremdeles er tid til å innarbeide kommentarer og kritikk, å bidra til at kandidatene får trening i å legge frem materialet for et bredere publikum, og å bidra til at spørsmål om kvalitet og fremdrift blir et kollektivt ansvar forankret i programmets forskningsmiljø. Som vi har nevnt tidligere er dette en viktig arena for studentene å jobbe sammen, på tvers av fagområder. Seminarene kan bidra til å oppfylle de læringsutbytteformuleringene som gjelder tverrfaglighet.

Det legges stor vekt på at kandidaten skal tilknyttes en eller flere forskningsgrupper. Det at HINN har mange og små forskningsgrupper omtales nærmere i punkt 5.6.2 om fagmiljøets kompetanse innenfor utdanning og forskning, men her trekkes det inn igjen fordi i søknaden vises stipendiatene i liten grad i forskningsgruppene. Det vil ifølge søknaden legges vekt på at kandidaten gis mulighet for å presentere sine resultater. Det er imidlertid til dels uklart hvilke krav som stilles til seminarene i forskergruppene, og også i hvor stor utstrekning det er forventet at kandidaten deltar i forskergruppene. Vi sitter igjen med en opplevelse av at deres rolle, bidrag og utbytte inn mot forskergruppene bør videreutvikles.

Pedagogisk plattform

Ifølge søknaden stilles det en tydelig forventning til kandidatens egen faglige utvikling og aktive rolle i læring, og læringsutbyttet er tett knyttet opp til kandidatens egen innsats med blant annet stor del av selvstudium. Det vises i liten grad til forventning om bidrag til medstipendiateres faglige utvikling, gjennom for eksempel gruppearbeid, kritisk granskning av hverandres tekster samt opponentskap.

Tatt i betraktning at tverrvitenskap er noe av kjernen i programmet, fremstår en begrenset vektlegging og bidrag inn mot medstudenters faglige utvikling som overraskende.

Det legges i søknaden liten vekt på ulike former av skrivetrening som en integrert del av opplæringen. Det kan hende at den type trening tas for gitt i samtlige emner, men komiteen skulle ønske at det var eksplisitt nevnt fordi studentene rekruttert fra HINNs interne masterprogram har svært ulik lengde på sine masteroppgaver og trolig dermed svært ulik erfaring i skriftlig framstilling.

Forskningsformidling

Alle ph.d.-kandidater skal i løpet av studiet levere minst ett bidrag til forskningsformidling. Formidlingsform skal vurderes og velges i samarbeid med veiledere. Bidraget kan ha forskjellige former, som for eksempel undervisning på bachelor- eller masternivå, foredrag, kronikker, populærvitenskapelige arbeider eller presentasjon av paper på konferanser eller forskningsseminar.

Det forventes at kandidaten har fremlegg/presentasjon på minst en internasjonal konferanse i løpet av ph.d.-perioden, noe komiteen oppfatter er et minimum..

Ifølge søknaden legges det stor vekt på forskningsformidling som del av arbeids- og undervisningsform. Det er imidlertid stort sprik i hva som teller som forskningsformidling, som beskrevet over. På den ene siden kan varierte fremlegg utvikle formidlingsevnen i bredden. På den andre siden skal en ph.d.-avhandling være i internasjonal front nivåmessig og for å møte det kreves at studentene får trening i å delta i akademiske debatter på høyt nivå. Riktignok beskrives det at forskningsformidling vektlegges som en integrert del av opplæringsdelen.

Vurderingsformer

Opplæringsdel

Eksamensformene anses som tilpasset læringsutbyttene for ph.d. programmet. Det åpnes opp for at eksamen i de ulike ph.d.-emnene kan knyttes opp mot kandidaten sitt forskningsprosjekt. Det framstår som velegnet. Ved hjelp av kritisk refleksjon kan essayene være brobyggere mellom brede og felles problemstillinger og individuelle prosjekt. Variasjonen av eksamensformer anses imidlertid som liten. Eksamen bygger i all hovedsak på hjemmeeksamen med individuelt (vitenskapelig) essay for både obligatoriske og valgfrie emner. Det framstår ikke som pedagogisk kreativt og mangfoldig, men samtidig er det en vurderingsform som gjør at studentene aktivt kan utvikle seg og samtidig koble besvarelsen opp til egen avhandling. Det skilles mellom «essay» og «vitenskapelig essay» som eksamensform. Det blir ikke tydeligere forklart om det er tenkt å være en faktisk forskjell i eksamensformene, eller om det kun er en forskjell i ordlyd.

Avhandlingen

Artikkelbaserte avhandlinger i ph.d. programmet stiller krav til tre artikler. For godkjenning av avhandlingen stilles det krav til at én av de vitenskapelige artiklene er antatt eller publisert. Det beskrives i liten grad hvor ferdigstilte de to resterende artiklene må være før godkjenning av avhandlingen. Komiteen vurderer manglende spesifiserte krav til de to andre delarbeidende som uheldig, og dette bør tydeliggjøres. Det er stor forskjell på å skrive et utkast til en generell artikkel og det å skrive, sende inn en artikkel til et spesifikt angitt tidsskrift, og kunne dokumentere at artikkelen er under fagfelleevaluering. På et ph.d.-program med stor bredde i fagområder vil utydeligheter i kravspesifikasjon til delarbeidenes modenhet gjøre evalueringskomiteens arbeid mer krevende og samtidig gi komiteen stor makt. Vi må anta at HINN er klar over denne maktforskyvningen ved svakt beskrevne kriterier.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- synliggjøre stipendiatene i forskningsgruppene
- beskrive hvordan kandidaten sikres nødvendig kunnskap og ferdighet i ulike former for forskningsformidling, både skriftlig og muntlig
- tydeliggjøre hva som ligger i krav til tre artikler for godkjenning av avhandlingen

3.4.6 Kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.

Vurdering

HINN gir i søknaden en grundig redegjørelse for koblinger til forskning og utviklingsarbeid (punkt 2.6). Det vises blant annet til et tverrfaglig miljø med forskningsgrupper som dekker doktorgradsprogramets profil og til et omfattende samarbeid med SI. Det vises også til tett samhandling mellom forskere og brukergrupper. Det er interessante tematiseringer av samproduksjon om forskning og andre former for brukermedvirkning.

Et doktorgradsprogram skal gi stipendiatene innføring i forskningsfeltets grunnlagsproblematikk og også forskningsfronten. I søknaden angis mange forskningsgrupper med til dels høy kompetanse og god publikasjonsportefølje. HINN rapportere også om relativt god portefølje når det gjelder eksterne forskningsmidler, blant annet fra EU og NFR. Prosjekteksampler oppgitt i søknaden (punkt 3.2.5) er Educating for Equitable Health Outcomes – the Promise of School Health and Physical Education 2017-2019 ⁴² (partner), MSCA-RICE. (andel: 0,21 mill); GoGreen: Resilient Optimal Urban natural, Technological and Environmental Solutions 2020-2024 (partner), H2020 IA (totalt € 10485804, andel HINN € 303958); Decisions and Justification in Child Protection Services (CPS) 2018-2022 (eier), NFR 12 mill.; Schools, learning and mental Health 2015-2020 (eier), NFR 17,9 mill; *Capacity building in nursing education in Indonesia* (CABNEI) (eier) 2020-2023, ERASMUS + 9 mill.

Imidlertid er forskningsgruppene ujevne i størrelse og forskningsorientering, og de jobber på fagfelt med relativt store forskjeller og også på flere campus. Som nevnt i punkt 3.3.5. er stipendiatene lite synlige i nåværende forskningsgrupper med 0-2 stipendiat per forskningsgruppe. Det blir i liten grad beskrevet hvordan erfaringsutveksling og fellesskap mellom stipendiat og på tvers av forskningsgrupper, blir ivaretatt. Det er også forskergrupper med sterke, faglige medlemmer som har sin hovedstilling ved andre institusjoner.

Slike forskjeller kan utvanne det felles, faglige rammeverket som definerer et doktorgradsprogram. Mindre grupper kan mangle kraft i stimuleringen av studenter til faglig utvikling. HINNs faglige ledelse bør gjøre løpende, organisatoriske vurderinger på om gruppene er store nok og sterke nok til å skape et robust forskermiljø.

En gjennomgående måte å sikre et slikt fellesskap på er gjennom aktivt arbeid av ph.d.-programmets leder og programutvalget som skal sikre at stipendiat og veiledere jobber ut fra felles faglige kvalitetskrav og målsetninger. Et viktig virkemiddel i så måte ligger i opplæringsdelen, først og fremst i studentenes fellesemner.

Det obligatoriske 5 stp. emnet Helse og velferd ser ut til å adressere slike spørsmål, men er i større grad en samling forskjellige perspektiver enn en grunnleggende, vitenskapsteoretisk vurdering av muligheter for tverrfaglighet og interdisiplinaritet. Det obligatoriske emnet om vitenskapsteori og forskningsetikk på 10 stp. framstår som solid og med internasjonal

litteratur, men kanskje noe mangelfullt med tanke på moderne utfordringer om tverrfaglighet og interdisiplinær forskning.

Samlet sett kan 15 felles studiepoeng være godt egnet til å skape et fellesskap (dog svært mangfoldig) blant de studentene som rekrutteres.

Under institusjonsbesøket ble det uttrykt at forskningsgruppene skulle være enheter som skapte sammenheng. Det er her de skal få en følelse av tilhørighet til andre med lignende forskningsinteresser. Forskningsgruppene vil kunne gi muligheter for introduksjon og fordypning i fagområdet og legge til rette for nettverk og personlige kontakter til beste for kandidaten. De skal også spille som et knutepunkt mellom de tverrfaglige og brede diskusjonene som ph.d.-programmer generelt innebærer og hvordan disse er knyttet til snevrere kunnskapsområder – noe som igjen er fokusert på de enkelte avhandlingsprosjektene og i veiledningskonstellasjonene.

Det som imidlertid også kommer frem, er at forskningsgruppene er under oppbygging og at formene, strukturene, rollene og hvilke som skal eksistere er under utvikling. Noen av miljøene er riktignok relativt omfattende og levende allerede i dag, og har erfaring med å inkludere kandidater fra før, mens andre er i mer i oppstartsfasen. Selv om forskningsgrupper til en viss grad må dannes ut fra den kompetansen og interessen som finnes blant aktive forskere ved høyskolen, er det grunn til å understreke behovet for at høyskolen er tydelig på hvilken rolle forskergruppene skal spille for studentene.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høyskolen bør

- gjøre løpende, organisatoriske vurderinger på om gruppene er store nok og sterke nok til å skape et robust forskermiljø
- tydeliggjøre hvilken rolle forskergruppene skal ha i forhold til stipendiater

3.4.7 Ordninger for internasjonalisering

Studietilsynsforordningen

§ 2-2 (7) Studietilbudet skal ha ordninger for internasjonalisering som er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

Internasjonalisering av forskerutdanningen er et viktig mål. Internasjonaliseringen skal være tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart. Internasjonaliseringen har mange dimensjoner, blant annet når det gjelder undervisning, publikasjon og kommunikasjon om forskningsresultater og utveksling av studenter og ansatte. I de fleste doktorgradsløp prioriteres muligheten for utenlandsopphold der studenter kan erfare og lære i andre presumptivt sterke forskningsmiljø.

Undervisning

HINN og HSV oppgir i søknaden at en del av undervisningen vil foregå på engelsk, blant annet i regi av ansatte med utenlandsk bakgrunn og gjesteforelesere. Også mesteparten av kjernelitteraturen knyttet til emnene er på engelsk. To av valgemenene har engelsk som undervisningsspråk. Som også nevnt i punkt 3.2.2: Informasjon om studietilbudet, ble det under institusjonsmøtene oppgitt at de obligatoriske emnene ville tilbys på engelsk (undervisningsspråk) om det var behov.

Publikasjon og kommunikasjon om forskningsresultater

Selv om offisiell norsk forskningspolitikk fremmer idealet om en flerspråklig fagkultur (stort sett tospråklig med norsk og engelsk), opererer de fleste anerkjente publikasjonskanaler på engelsk. Fakultet for helse- og sosialvitenskap sine forskningsgrupper er noe forskjellige når det gjelder publikasjoner og publikasjonspraksis. Idrettsvitenskap og folkehelse er tydelig internasjonalt orientert og publiserer artikler i vitenskapelige tidsskrift. I søknaden vises det blant annet til samarbeid om forskning i forbindelse med forskningsprosjekt (EU-prosjektene Educating for Equitable Health Outcomes – the Promise of School Health and Physical Education (partner), GoGreen: Resilient Optimal Urban natural, Technological and Environmental Solutions (partner), NFR-prosjektene Decisions and Justification in Child Protection Services (CPS) (eier) og Schools, learning and mental Health (eier) samt ERASMUS+ prosjektet Capacity building in nursing education in Indonesia (CABNEI) (eier). Det vises også til aktiv deltakelse i ulike internasjonale fora som for eksempel European College of Sports Science (ECSS), European Public Health Association, MPOHL (WHO Action Network on Measuring Population and Organizational Health Literacy) og NoRNet (Nordic Research Network on Transitions, Career and Guidance) (punkt 2.7 i søknaden).

Vitenskapelig publisering skal også skje på norsk, og også i form av monografier eller redigerte bøker. Internasjonalisering skal være tilpasset studietilbudets omfang, nivå og egenart. Det er ulike publiseringstrategier i naturvitenskap, medisin og samfunns- og sosialvitenskap. Lokalt forankret kunnskapsutvikling, for eksempel om helsearbeid i kommunal sektor, kan og bør kanskje i større grad prioritere nasjonale publiseringkanaler. Komiteen vil likevel anbefale en tydelig internasjonal strategi i alle forskningsgrupper. All forskning skal ha en allmenn relevans. Også forskning på lokale forhold kan ha betydelig internasjonal interesse og forankres i allmenn teori. Faktisk kan forskning på lokale norske eller nordiske forhold (den nordiske velferdsmodellen) ha spesiell interesse i internasjonale publiseringkanaler, ikke minst fra et komparativt perspektiv. Et internasjonalt innsyn er også viktig når det gjelder å styrke kvaliteten av forskningen. Med andre ord anbefaler komiteen en kritisk gjennomgang av publiseringstraksis med vekt på å styrke internasjonalisering og publisering på engelsk innenfor alle fagtradisjoner.

Når det gjelder formidling og kommunikasjon, er det åpenbart at deler av HINNs forskning har spesiell lokal relevans og må kommuniseres lokalt. Her framstår fagmiljøene som dyktige og relevante. De samme forskningsresultatene kan og bør ha internasjonal relevans. Det blir også viktig for studentene å få erfaring med å legge fram resultater på vitenskapelige konferanser, og HINN oppfordrer til at stipendiater skal presentere sin forskning ved minst en internasjonal konferanse.

Programleder, programkomite, veiledere og forskningsgrupper bør stimulere til internasjonal kommunikasjon av denne typen og sørge for at studentene har økonomiske rammer til å delta på konferanser.

Internasjonalt institusjonelt samarbeid

Det framgår av vedlegget om internasjonalisering at HINN har tre MOU'er med utenlandske universitet, ett i Zambia (University of Zambia), ett i Indonesia (Syiah Kuala University) og ett i England (Chester University) og mer presise avtaler om studentutveksling med de nevnte universitetene i tillegg til University of Island og Karlstad universitet. Det finnes også avtaler med vietnamesiske, indiske og etiopiske universitet.

Et mål i de fleste norske doktorgradsprogram er at studentene skal få erfaring med deltakelse i relevante og fortrinnsvis sterke internasjonale fagmiljø. I søknaden understrekes viktigheten av internasjonal utveksling, men det sies lite om de eksisterende avtaler når det gjelder relevans og kvalitet. Under institusjonsbesøket ble det informert om at forskningsgruppene hadde egne samarbeidspartnere og miljø, og at avtaler om utenlandsopphold og utveksling gjerne kom i stand gjennom bruk av slike nettverk, blant annet gjennom veilederes nettverk. Dette er ikke uvanlig og kan fungere fint. Samtidig må det være en institusjonell strategi og et institusjonelt støtteapparat inklusiv finansiell støtte som kan avhjelpe studenter med kontakt og arrangement av utenlandsopphold. Alle studenter skal ha denne muligheten. Komiteen anbefaler HINN og HSV å prioritere slike funksjoner.

Internasjonalisering handler også om å ta imot studenter utenfra. Samarbeidet med utenlandske institusjoner bidrar også til rekruttering av internasjonale studenter til programmet. Her må det også stilles krav til administrativ støtte samtidig som det relevante studietilbudet må finnes på engelsk. HINN har et eget internasjonalt kontor med koordinatorene som blant annet bistår ved inn- og utveksling av studenter. I søknaden framstår det som om de fleste emnene, inklusiv fellesemnene, undervises på norsk. I møter med ledelse og ansatte ble det understreket at de skal tilbys på engelsk etter behov. HINN bør også tilby gjennomføring av midtveisevurderings-seminar og sluttevurderings-seminar på engelsk for å sikre deltagelse og gjennomføring også for ikke-norsktalende stipendiater.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- arbeide med ytterligere internasjonalisering av forskningspubliseringen
- arbeide fram gode utvekslingsavtaler med universiteter og forskningsmiljøer som er kvalitativt sterke og kompletterende i forhold til HSVs egen fagmiljø
- videreutvikle godt organiserte støtteordninger for utenlandsopphold for stipendiater
- tilby gjennomføring av midtveisevurderings-seminar og sluttevurderings-seminar på engelsk for å sikre deltagelse og gjennomføring også for ikke-norsktalende stipendiater

3.4.8 Internasjonal studentutveksling

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (8) Studietilbud som fører frem til en grad skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.

Vurdering

Det legges til rette for og oppmuntres til internasjonalisering og utenlandsopphold for kandidatene under stipendiatperioden. Oppholdet avtales mellom vertsinstitusjon, kandidat og veileder, og godkjennes av sistnevnte. Oppholdet skal være faglig relevant og kan innbefatte deltakelse på forskerkurs, samarbeid om artikkel eller lignende.

HINN har flere og gode samarbeidsavtaler for enkeltstående kurs samt internasjonal studentutveksling for stipendiater både i Skandinavia (Karlstads Universitet i Sverige); øvrige Europa (University of Island; University of Chester i Storbritannia); Afrika (University of Zambia); og i Asia (Syiah Kuala University, Indonesia), hvilket gir muligheter for faglig relevante utenlandsopphold for stipendiatene.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.4.9 Praksisavtaler

Studietilsynsforskriften

§ 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtaler mellom institusjon og praksissted.

Vurdering

Ikke relevant.

3.5 Krav til fagmiljøet tilknyttet studiet

3.5.1 Fagmiljøets kompetanse innenfor utdanning og forskning

Studiekvalitetsforskriften:

§ 3-3 (3) Doktorgradsstudiet skal ha et fagmiljø med høy kompetanse innenfor utdanning og forskning. Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte forskningsresultater, inkludert publisering, på høyt, internasjonale nivå, og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Doktorgradsstudiet i kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha et fagmiljø med høy kompetanse innenfor utdanning og kunstnerisk utviklingsarbeid. Ved rekruttering av faglige ansatte skal kunstneriske kvalifikasjoner i fagområder beskrevet i [forskrift 9. februar 2006 nr. 129](#) om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger, jf. § 1-1 annet ledd legges til grunn. Fagmiljøet skal kunne dokumentere omfattende kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt, internasjonalt nivå, og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt.

Studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Vurdering

Fagmiljøet ved HSV kan vise til relevant publisering, på høyt, internasjonalt nivå, og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. I søknaden skriver HINN at de gjennom årene har utviklet et nært samarbeid med aktører utenfor academia, der SI framstår som den mest aktive part med omfattende samarbeidsprosjekter. Det nevnes også samarbeid med regionale og nasjonale aktører, som for eksempel NAV og EON Reality Norway AS i Norge, og internasjonalt med European College of Sport Science (ECSS), og European Public Health Association for å nevne noen. Ved institusjonsbesøket viste de norske partnerne stor interesse for å videreutvikle samarbeidene, og spørsmål rundt praksisrelevant forskning og brukerperspektivet ble løftet.

Som tidligere nevnt har HINN god forskningsproduksjon og ligger høyt sammenliknet med øvrige statlige høyskoler i Norge. Både HINN og HSV oppgir økning i forskningsproduksjon de siste årene. En gjennomgang av publikasjonene på nivå 2 viser en større andel fra idrettsvitenskap samt folkehelse og helsevitenskap, og færre publikasjoner fra sosialvitenskap. Fagmiljøets CV-er viser til publikasjoner som tyder på aktiv forskning ved høyskolen og et relativt stort antall forskningsgrupper (totalt 18), i tillegg kommer flere sentre og grupper ved SI hvor HINN har samarbeid. Antallet forskningsgrupper er stort når det fordeles på de omtrent 200 årsverkene på fakultetet. Forskningsgruppene vil kunne spille en viktig rolle for ph.d.-kandidatene, og det er viktig at disse er aktive og gir mulighet til at kandidatene kan fordype seg. Balansen mellom størrelsen på forskningsgruppene, forskningstematikken og spesialisering opp mot muligheter for tverrvitenskapelige problemstillinger er det viktig at HINN er oppmerksomme på. Se også punkt 3.4.5. og 3.4.6 om å synliggjøre stipendiatenes rolle i disse gruppene.

Publiseringsaktiviteten ved HSV er generelt god. Selv om det ulike fag har ulike tradisjoner for artikkelskriving der medforfatterskap i store forskningsgrupper er mer vanlig hos noen enn i andre, og at tilgangen til publiseringskanaler kan variere, gir sammenstillingen likevel en grov indikasjon på publiseringsaktiviteten til de ulike forskningstemaene. Når det gjelder andre erfaringer og meritter nevnt i kjernegruppens CV-er, er det naturlig nok stor spredning mellom deltakerne.

Helhetsinntrykket er at en rekke personer har lyktes med å skaffe eksterne midler til forskningsprosjekter i større eller mindre skala, og at de har tilknytning til relevante forskningsnettverk. Det er ganske store forskjeller i veiledningserfaring, samt internasjonal forskningserfaring. Det blir viktig for HINN å utnytte erfaringene til de som har mye veiledningserfaring og internasjonal erfaring til å løfte de som har lite av det. Se også punkt 3.5.5 for en vurdering av fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- videreutvikle samarbeidet med eksterne aktører
- videreutvikle sin kompetanse og erfaring i å søke eksterne forskningsmidler
- prioritere vitenskapelig publisering i internasjonale, vitenskapelige tidsskrift for alle fagmiljø

3.5.2 Fagmiljøets dybde og bredde

Studiekvalitetsforskriften

§ 3-3 (4) Fagmiljøet skal ha dybde og bredde innenfor alle vesentlige deler av doktorgradstudiet slik at doktorgradskandidatene kan delta aktivt i ulike faglige relasjoner og få innføring i ulike perspektiver.

Vurdering

Spørsmål rundt bredde og dybde har vært sentrale i vurderingen av denne søknaden, både med tanke på ambisjonen om å skape et tverrfaglig miljø, utdanningens struktur og hvordan de ulike elementene i utdanningen kan være med å understøtte det. Å utvikle en tverrvitenskapelig møteplass er en interessant idé som er grundig utviklet på fakultetet, på universitetsnivå og i samarbeid med eksterne interessenter. Kravet til bredde skal sikre at stipendiaten har mulighet til å spesialisere seg innenfor bredden av fagområdet til studietilbudet, og ikke kun innenfor en del av fagområdet. Løsningen med at møteplassen lærer stipendiaten å være i et tverrfaglig miljø og diskusjon, i kombinasjon med tilhørighet til en aktiv forskergruppe, ser ut til å fungere. Det kreves aktivt arbeid for å holde liv i diskusjonen om tverrfaglighet, og en egen ph.d.-leder og felles drøftinger i rådgivende organer, virker som gjennomtenkte måter å få dette til på. Balansen mellom bredden i den felles møteplassen og mer fordypende arbeid i forskergruppen, samt en mer spesifikk konsentrasjon i eget avhandlingsarbeid er rimelig, og bør kunne kombineres. Når det gjelder balansen mellom dybde og bredde i emnetilbudet og også i veiledningssituasjonen,

er det opp til den enkelte medarbeider å utforme disse slik at de kan favne begge dimensjonene.

Temaer fra det tidligere BUK-programmet er innarbeidet i det nye studiet. Emnetilbudet, sammen med fora som forskergruppene og stipendiatmøter, skal altså først og fremst tilfredsstillende bredden, mens eget avhandlingsprosjekt går i dybden. For at denne konstruksjonen skal fungere er det viktig at emnetilbudet evalueres fortløpende. Spørsmål som for eksempel barn og unges medvirkning er inkludert, men i hvilken grad deltakelse også vil bli tematisert for andre aldersgrupper, og hvordan dette bør gjøres, er ikke klart. Selv om avhandlingen vil utgjøre en dybdedel av kunnskapen, er det ikke uberettiget at dette også vil inkludere deler som på en eller annen måte er relatert til den overordnede ideen om tverrfaglighet. Hvordan dette skal oppnås, hvilken rolle veileder har å bidra til dette – og om det i det hele tatt er ønskelig er det viktig å diskutere videre.

Kravet til dybde er nært knyttet til forskningskompetansen i fagmiljøet, og som vurdert i punkt 3.5.1 fagmiljøets kompetanse innenfor utdanning og forskning, har HINN forskning som dekker alle deler av programmet.

At stipendiaten skal være knyttet til (minst) én forskningsgruppe gir en sosial og kunnskapsmessig tilhørighet. Koblinger til samfunnet rundt kan også sees på som en bredde i forskningsaktivitetene. Man får her inntrykk av at enkelte koblinger er enklere og vil kunne komme i gang på en mer effektiv måte, som den med sykehuset og idrettsforskningen. Tilknytningen til aktiviteter i andre deler av samfunnet, som til NAV nevnes og fremheves under institusjonsbesøket og ser lovende ut, selv om det kan være noe større behov for å presisere hvordan denne kontakten skal se ut. I beskrivelsen under 2.6 i søknaden om at studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning, er det større klarhet i hvilke ressurser og sammenhenger det er på enkelte områder, ikke minst de medisinske orienterte, men svakere på andre, som i sosialvitenskapen.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høyskolen bør

- følge opp hvordan relasjonen mellom bredde og dybde forholder seg til hverandre i studiet, for eksempel gjennom å undersøke i hvilken grad også selve avhandlingene bør vitne om at de inngår i et tverrvitenskapelig ph.d.-program
- følge opp emnetilbudet i forhold til om ideen om tverrfaglighet oppfylder de krav og forventninger studentene kan ha i et bredere doktorgradsprogram

3.5.3 Fagmiljøets størrelse, stabilitet og kompetanse

Studiekvalitetsforskriften

§ 3-3 (5) Doktorgradsstudiet skal ha et fagmiljø som er stabilt og består av tilstrekkelige antall ansatte med professor- og førsteamansuensk kompetanse innenfor hele bredden av studietilbudet. Det skal gjennomføres en helhetlig vurdering av om fagmiljøet har tilstrekkelig antall ansatte for å dekke fag og emner og den veiledningen studiet består av. Fagmiljøet skal bestå av ansatte med relevant kompetanse. Institusjonens vurdering skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

Studietilsynsforskriften

§ 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.

Vurdering

HSV-fakultetet er organisert på to av høyskolens campuser; Elverum og Lillehammer. Fakultet har ifølge søknaden ca. 200 ansatte-årsverk, hvorav ansatte med førstekompetanse teller 63,7 årsverk med en professorandel på 19,2 årsverk.

HINN oppgir i søknaden at totalt 63 ansatte vil være involvert i doktorgradsprogrammet, mens 19 av disse vil utgjøre kjernepersonell som bidrar med 0,4 årsverk eller mer (tabell 2). 14 ansatte (hvorav 10 er ansatt i 100 % stilling) har professorkompetanse. En gjennomgang av vedlegg 8 (CV fagmiljø kjernegruppe) viser at de 14 professorene er relativt jevnt fordelt over fagområdene folkehelsevitenskap (4), helsevitenskap (3), sosialvitenskap (4) og idrettsvitenskap (3). Det fremgår av tabell 2 og 3 at inn i de ulike emnene i ph.d.-programmet inngår henholdsvis 1,05 årsverk professorer inn i det obligatoriske emnet Helse og velferd - tilnærminger og perspektiver; 0,95 årsverk professorer i det obligatoriske emnet Metodologi, vitenskapsteori og forskningsetikk. I valgemnene Brukermedvirkning og tverrfaglig arbeid; Barn og unges oppvekst og deltakelse; Helse, omsorg og livskvalitet; Fysisk aktivitet og folkehelse inngår henholdsvis 1,15 – 1,30 – 0,80 – 1,70 årsverk professorer, hvilket tilsier at emnene har forskningskompetente fagfolk, dog har emnet Helse, omsorg og livskvalitet færre med toppkompetanse tilknyttet seg enn de øvrige emnene.

Totalt oppgis det at 9,85 årsverk er knyttet til studiet, og at 7,75 årsverk utgjøres av ansatte i 100 % fast stilling. Det samlede tallet årsverk avsatt til forskning oppgis å være 5,95, mens tilsvarende tall for undervisning og veiledning er 3,40. Med en portefølje på 15 ph.d.-studenter, anser komiteen at fagmiljøets størrelse og kompetanse dekker fag, emner og veiledning på en god måte.

Det påpekes i søknaden og kommer frem i fagmiljøets CV-er at det er mange dyktige og produktive ansatte som er tenkt å inngå i ph.d.-programmet. Mange ligger i forskningsfronten innenfor sine respektive fagfelt, og har årelang erfaring med veiledning på ph.d.-nivå. Det borger for kvalitet, og bidrar til å sikre at programmet holdes faglig oppdatert. Imidlertid kan det framstå som en utfordring at over 40 ansatte har en liten

stillingsandel koplet til programmet, noe som kan gjøre programmet sårbart med tanke på faglig konsentrasjon og sammenheng. Her ligger det en mulighet for å utvikle forskningsstrategiske planer som tematisk knyttes sterkere til programmet.

Ser vi på det etablerte forskningsgruppene som skal huse doktorgradsstipendiatene, synes spredningen i faglig orientering å dekke de fag og emner som inngår i studietilbudet.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- sørge for bred representasjon blant kjernepersonalet (de som har mer enn 0,4 representert i programmet) i studiet for å sikre kompetansemessig bredde og stabilitet
- utvikle forskningsstrategiske planer som tematisk støtter opp omkring de overordnede målene i ph.d.-programmet

3.5.4 Kapasitet og rekrutteringspotensial

Studiekvalitetsforskriften

§ 3-3 (6) Institusjonene skal dokumentere at den har kapasitet og rekrutteringspotensial til å ta opp minst 15 stipendiater til doktorgradsstudiet i løpet av fem år etter oppstart. Institusjonen skal i tillegg sannsynliggjøre at den over tid kan opprettholde et doktorgradsmiljø med minst 15 stipendiater. Personer ansatt under ordningen nærings-ph.d. og offentlig sektor ph.d., kan inngå i beregningen av antall stipendiater etter denne paragrafen og § 3-8 femte ledd. Minst åtte av stipendiatene skal ha hovedarbeidsplass ved institusjonene. Institusjonen kan i tillegg ta opp doktorgradskandidater med annen finansiering.

Vurdering

I 2020 uteksaminerte HINN/HSV 223 masterstudenter med relevant faglig bakgrunn for å søke opptak på doktorgradsprogrammet.

Ifølge nettsidene tilbys 6 masterstudier (nedlastet 16. juni 2021) HINN anser som relevante rekrutteringskanaler:

- Master i treningsfysiologi (heltid)
- Master i folkehelsevitenskap med vekt på livsstilsendringer (heltid)
- Master i kroppsøving og idrett (heltid)
- Master i avansert klinisk allmennsykepleie (deltid)
- Master i tverrfaglig arbeid barn, unge og familier (deltid, samlingsbasert)
- Master i psykisk helsearbeid (deltid)
- Master i karriereveiledning (deltid, varianten omtales på HINNs nettsider som dybdemaster)

Gitt det relativt sparsomme antall masterkandidater ved HINN, er det ikke urimelig å anta at her må det rekrutteres nasjonalt og internasjonalt. Ekstern rekruttering vil være positivt for fagmiljøet gitt at det kombineres med en strategisk satsning på stipendiatstillinger. HINN er klar på at de må arbeide med rekruttering gjennom blant annet å gjøre de obligatoriske emnene i studieplanen tilgjengelige både på norsk og engelsk, tross i at det i søknaden kun er oppført to valgemenner på begge språk.

Det tidligere BUK-programmet som er tenkt videreført som en del av det nye programmet hadde i 2020 24 stipendiater. Fakultetet hadde i alt 39 registrerte stipendiater. Det kommer frem av opplysningene komiteen har hatt tilgjengelig at de 15 øvrige ph.d.-studentene er tatt opp ved UiO, NIH, Karlstad Universitet (i Sverige), og UiT. Flere av disse institusjonene har HINN hatt gode faglig samarbeid med gjennom år. Det ble imidlertid understreket ved institusjonsbesøket både av ledelsen ved HINN og av SI at kompetansen disse ph.d.-kandidatene tilegnet seg fort ble eksportert til gradsgivende institusjon/nedslagsfelt, noe de antar at et eget ph.d.-program vil kunne demme opp for. Det ser med andre ord ut som om kravet om å ta opp 15 stipendiater til doktorgradsstudiet i løpet av fem år etter oppstart, kan imøtekommes.

Samtidig vil et doktorgradsprogram i helse og velferd styrke sin bærekraft med rekruttering av studenter fra andre læresteder. Også stipendiater ved SI som i dag gjennomfører program ved andre læresteder, vil danne et rekrutteringsgrunnlag. Om HINN følger opp planer om en internasjonalisering av programmet, kan det ligge et potensial i internasjonal rekruttering.

Ifølge studiekvalitetsforskriften skal minst åtte av 15 stipendiater ha hovedarbeidsplass ved HINN. Hvordan HINN skal sikre at åtte av 15 har hovedarbeidsplass ved HINN er ikke omtalt i søknaden, men med tanke på antallet studenter som er på det eksisterende ph.d.-programmet i barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling (BUK) anser komiteen det for sannsynliggjort at disse tallene er oppnåelige når fagområdet og tilfanget av potensielle kandidater er bredere.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høyskolen bør

- arbeide med å styrke ekstern rekruttering til programmet, både nasjonalt og internasjonalt

3.5.5 Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse

Studietilsynsforskriften

§ 2-3 (2) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.

Vurdering

Over halvparten av fagmiljøet ved HINN har, eller er under formell pedagogisk utdanning for høyskole- og universitetssektoren.

De ansatte ved HINN har god didaktisk kompetanse og erfaring med systematisk evaluering av undervisningsplaner, studieplan, arbeidsform, undervisningsform, arbeidskrav, vurderingsordninger, og studentinvolvering i disse prosessene, hvilket bidrar til å videreutvikle kompetanse på ph.d. nivå.

HSV er lokalisert i Lillehammer og på Elverum, hvilket krever at fagmiljøet har grunnleggende digitale ferdigheter. En stor andel av de ansatte har de nødvendige grunnleggende digitale ferdigheter som kreves når høyskolen er fordelt på flere campus.

Under institusjonsbesøket tok komiteen opp rekrutteringsplaner for personell med veilederkompetanse på doktorgrad. På grunn av avganger, er gode rekrutteringsplaner spesielt viktig innenfor sosialvitenskap. Her ligger en utfordring i å sikre faglig stabilitet. HINNs ledelse informerte om at situasjonen var diskutert og at det forelå planer for aktiv rekruttering innenfor feltet, blant annet i form av kvalifiseringsstipend og internasjonal rekruttering.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Høyskolen bør

- sikre at alle ansatte får formell pedagogisk utdanning og veiledningskompetanse
- sikre fortsatt veilederkompetanse innenfor sosialvitenskap

3.5.6 Faglig ledelse

Studietilsynsforskriften

§ 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.

Vurdering

HINN er organisert i et rektorat, en felles administrasjon, sju fakultet og seks campuser, hvorav ph.d.-programmet i helse og velferd er koblet til campus Lillehammer og campus Elverum. Høyskolestyret har det overordnede ansvaret for forskerutdanningene ved HINN, og forvaltningen av ansvaret er delegert til rektor. For ph.d.-programmet i helse og velferd har ph.d.-leder fullmakt til å oppnevne veiledere, godkjenne opplæringsdel og emner/kurs ved annen institusjon. Ph.d.-leder har også fullmakt til å fatte vedtak om godkjenning av prøveforelesning og disputas på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling. Å ha en særlig ansvarlig person som ph.d.-leder, er en viktig prioritet da doktorgradsstudentene, ikke minst på grunn av samarbeidsstrukturen i dagens program, vil trenge en person å henvende seg til.

På søknadens side 54 beskrives ph.d.-utvalget. Her står det klart definert at leder av ph.d.-utvalget er en professor som er ansatt i 50 % stilling som ph.d.-leder. Komiteen vurderer det som svært viktig at lederen av et slikt utvalg er professorkompetent, da denne rollen er tillagt viktige faglige oppgaver med stor beslutningsmyndighet og makt.

De administrative rapporteringslinjer og ansvarslinjer er godt beskrevet i kvalitetssystemet som følger søknaden. Ledelsen virker gjennomtenkt og er samlet rundt prorektor som øverste ansvarlig og med et FoU-utvalg med ansvar for forskningsspørsmål. På fakultetsnivå ledes programmet av dekan. Det finnes også en egen ph.d.-leder og et ph.d.-utvalg som håndterer problemstillingene mer operativt.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.5.7 Tilsatte i hovedstillinger og sentrale deler

Studietilsynsforskriften

§ 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet. I tillegg gjelder følgende krav til fagmiljøets kompetansenivå:

- a) For studietilbud på bachelorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av minst 20prosent ansatte med førstestillingskompetanse
- b) For studietilbud på mastergradsnivå skal 50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosent kompetanse ansatte med førstestillingskompetanse.
- c) For studietilbud på doktorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 50 prosent med professorkompetanse.

Vurdering

Fagmiljøet tilknyttet ph.d.-programmet i helse og velferd som skal bidra med mer enn 0,1 årsverk er totalt 9,85 årsverk, hvorav 5,85 årsverk dekkes av professorer og de resterende av førsteamanuenser. Hos disse har undervisning og veiledning en ramme på 3,4 årsverk.

Hva HINN anser å være sentrale deler av studiet er ikke konkretisert under dette kravet i søknaden, men det er nærliggende å trekke fram de fire fagområdene som de sentrale delene: helsevitenskap, folkehelsevitenskap, idrettsvitenskap og sosialvitenskap. Det er ansatte med førstestillingskompetanse, som er heltidsansatt ved HINN i alle de sentrale delene av studiet.

Av de totalt 9,85 årsverk tilknyttet ph.d.-programmet er samtlige fast tilsatt ved HINN i 50 % stilling eller mer. De har alle førsteamanuensis- eller professorkompetanse, og av disse utgjør 7,3 årsverk professorer. Det er en professorandel som ligger langt over studietilsynsforskriftens krav på 50 %. Komiteens vurdering er derfor at fagmiljøet oppfyller de kvantitative kravene i studietilsynsforskriften.

Det er likevel verdt å minne om høy alder blant professorene i sosialvitenskapene, slik at kompetansebygging blant førsteamanuensene og ekstern rekruttering av professorer må tas alvorlig, noe det ser ut til at HINN både er klar over og arbeider aktivt med å gjøre.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- fortsette arbeidet med å øke ansatte førsteamanuenser sin kompetanse til professornivå
- fortsette arbeidet med å rekruttere toppstillinger eksternt

3.5.8 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse

Studietilsynsforskriften

§ 2-3 (6) Fagmiljøet tilknyttet studietilbud som fører fram til en grad skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet.

Vurdering

Samtlige med vedlagt CV som er koblet til ph.d.-programmet i helse og velferd har nasjonale, nordiske og enten europeiske eller internasjonale forskningssamarbeid. Riktignok er tyngden på nasjonalt og nordisk nivå. Beskrivelsen av samarbeid og prosjekt er tilstrekkelig til at komiteen får et tydelig bilde av aktiviteten. Mange er også aktive referees i relevante tidsskrift. Som allerede omtalt er grad av internasjonal publisering noe ulik mellom de deltakende disipliner, men komiteen vurderer ikke det som påfallende eller faretruende på noe vis. Sosialfagene og helse- og idrettsfagene har ulike publiseringstradisjoner, også hva medforfatterskap angår, og vurdert på fagenes premisser anser vi publiseringsrate og valg av tidsskrift som tilfredsstillende. Hva det å drive et ph.d.-program angår er deres erfaring med og uteksaminering av ph.d.-kandidater vel så viktig.

Komiteen viser for øvrig til rapportens beskrivelse av internasjonale samarbeidsavtaler, og øvrig informasjon om HINNs strategiske arbeid rettet mot å styrke lokalt, nasjonalt og internasjonalt samarbeid både med utdanningsinstitusjoner og utøvende fagfelt under 3.4.6 kobling til forskning og 3.4.7 ordninger for internasjonalisering.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.5.9 Praksisveiledere

Studietilsynsforskriften

§ 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Vurdering

Ikke relevant.

4 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, konkluderer den sakkyndig komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler akkreditering av ph.d. i helse og velferd ved Høgskolen i Innlandet.

5 Dokumentasjon

20/09909-1 Søknad om akkreditering av ph.d. i helse og velferd sendt fra Høgskolen i Innlandet

20/09909-10 Supplerende informasjon - Søknad akkreditering ph.d. i helse og velferd - Høgskolen i Innlandet

6 Vedlegg

Vedlegg 1 Læringsutbytte

Kunnskap:

Kandidaten

- er i kunnskaps- og forskningsfronten innenfor fagområdet helse og velferd (K1)
- kan vurdere hensiktsmessigheten og anvendelsen av teorier og metoder i forskning og faglige utviklingsprosjekter som danner grunnlaget for ph.d.-programmets fagområde helse og velferd (K2)
- kan bidra til utvikling av ny kunnskap, teorier og metoder som har betydning for en tverrviten-skapelig tilnærming til fagområdet helse og velferd (K3)

Ferdigheter:

Kandidaten

- kan formulere problemstillinger, planlegge og gjennomføre forskning, utviklingsarbeid og innovasjonsprosesser innenfor ph.d.-programmets fagområde helse og velferd (F1)
- kan drive forskning innen fagområdet helse og velferd på høyt internasjonalt nivå (F2)
- kan håndtere komplekse faglige spørsmål og utfordre etablert kunnskap og praksis innen fagområdet helse og velferd (F3)

Generell kompetanse:

Kandidaten

- kan identifisere og vurdere relevante vitenskapsteoretiske og forskningsetiske problemstillinger innen fagområdet helse og velferd, og utøve forskning i henhold til etablerte forskningsetiske normer (G1)
- kan styre komplekse tverrfaglige arbeidsoppgaver og prosjekter (G2)
- kan formidle forskning og delta i debatter i anerkjente nasjonale og internasjonale kanaler (G3)
- kan vurdere behovet for, ta initiativ til og drive innovative prosesser innen fagområdet helse og velferd (G4)

Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om søknaden er tilfredsstillende dokumentert slik at søknaden kan sendes til sakkyndig vurdering. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De sakkyndige må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering

vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften.

Institusjonene gis mulighet til å uttale seg om NOKUTs forslag til sakkyndige før oppnevning.

NOKUT har ansvar for opplæring, veiledning og oppfølging av de sakkyndige gjennom akkrediteringsprosessen. De sakkyndige gjennomfører et to-dagers institusjonsbesøk, enten fysisk eller på nett. Her møter de blant annet ledelsen ved institusjonen, faglig ledelse, vitenskapelig personale, nåværende ph.d.-studenter og potensielle arbeidsgivere, og de vurderer infrastruktur.

Etter institusjonsbesøket skriver de sakkyndige en vurdering som så leveres til NOKUT for kvalitetssikring.

I sin faglige vurdering skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering. Dersom komiteen anbefaler akkreditering, får institusjonene én uke til å kommentere eventuelle faktafeil i rapportutkastet.

Dersom komiteen ikke anbefaler akkreditering får institusjonen tre uker til å kommentere utkastet og gjøre mindre endringer i studieprogrammet. De sakkyndige får institusjonenes kommentarer og avgir en tilleggsvurdering. Basert på de sakkyndiges anbefaling og NOKUTs vurdering av de formelle vilkårene for akkreditering fatter NOKUTs styre vedtak.

Vedlegg 3 Program for institusjonsbesøk

DAG 1: torsdag 9. september. Lillehammer

- 09.00-09.30 Formøte med komiteen 09.30-10:15 Møte med ledelsen
10.30-11.15 Møte med mastergradsstudenter som speiler fagområdene
11.30-12.15 Ph.d-studenter/stipendiater
12.15 -13.00 Lunsj
13.00-13.45 Møte med faglig ledelse på avdeling/ institutt/ fakultetsnivå 14.00-14:45
Møte med faglig/vitenskapelig personale (idrettsvitenskap) 15.00-15:45
Møte med faglig/vitenskapelig personale (sosialvitenskap) 16.00-16:45
Møte med avtakere/arbeidsgivere
16.45-17.30 Besiktigelse av infrastruktur Lillehammer

DAG 2: fredag 10. september. Elverum

- 09.00-09.45 Møte med faglig/vitenskapelig personale (helsevitenskap) 10.00-10:45
Møte med faglig/vitenskapelig personale (folkehelsevitenskap) 10:45- 11:30
Besiktigelse av infrastruktur Elverum
11.30-12.15 Lunsj
12.15-12.45 Møte med administrativt personale

- 13.15-14.15 Avsluttende møte med ledelsen
- 14.15 Oppsummering for komiteen etter begge dager

Vedlegg 4 Presentasjon av den sakkyndige komiteen

Studietilsynsforskriften § 5-6 andre ledd fastsetter kravene til sakkyndige ved akkreditering av studietilbud på doktorgradsnivå.

- **Professor Borgunn Ytterhus, NTNU**

Ytterhus is a professor in Health Science at NTNU, Norway. She trained as a reg. nurse (1983) and postgraduate in care of the elderly (1990). She holds a Master in Sociology (1995) and a PhD in Sociology (2000). She achieved professor competencies in Early Childhood Special Education in 2008, and professor competencies in Health Science in 2009. She is researching social inclusion/exclusion and social participation in horizontal relations in childhood and adolescents' health, welfare, and educational services. She has focused on groups of people who in public policy often are referred to as marginal or fragile and who have not achieved/struggle to achieve full human rights. Disabled children/young people are one such group, and children as relatives as well. She has been teaching and supervising in health- and educational-sciences, sociology and research methods at Master and PhD level. Supervised close to forty graduated master-students and eight PhD students.
- **Professor Sigmund Loland, Norges idrettshøgskole**

Loland er professor i idrettsfilosofi og etikk ved Institutt for idrett og samfunnsvitenskap, Norges idrettshøgskole (NIH). Han disputerte i januar 1990 på en avhandling om begrepet fair play. Loland har omfattende undervisningserfaring og vitenskapelig publikasjon innenfor idrettens etikk, filosofi og vitenskapsteori. Han har gjennomført flere forskningsopphold ved utenlandske institusjoner, blant annet ved Stanford University i 1993 og ved University of Southern California fra 2014 til 2016. Loland har hatt en rekke lederverv og er blant annet tidligere rektor ved NIH (2005-2013), og tidligere president i European College of Sport Science (ECSS). Loland er medlem av World Antidoping Agency's (WADA) etiske komite og sitter i den Internasjonale Olympiske Komites utvalg for samfunnsvitenskapelig og humanistisk forskning.
- **Professor i sosialt arbeid Torbjörn Forkby, Linnéuniversitetet**

Forkby er utdannet sosionom og har praktisk erfaring fra sosialt arbeid i et titalls år med oppgaver som håndtering av klientsaker, forebyggende arbeid og arbeidsledelse. I avhandlingen fra 2005 ble den raske utviklingen av åpne initiativer innen barn- og ungdomsområdet analysert. I tiden etter avhandlingen jobbet Forkby med forskningsoppgaver i FoU i Väst og Göteborgs universitet samt undervisning i sosionomutdanningen. Universitetet ble gradvis hovedarbeidsgiver og her har Forkby jobbet med et bredt spekter av oppgaver på samtlige utdanningsnivåer, i ulike forskningsprosjekt og også med

administrative oppgaver. Forkby har hatt ansvar for, og deltatt i, internasjonale forskningsprosjekter der problemstillingene har knyttet til en rekke temaer: forebyggende tiltak for barn og unge, organisatoriske vilkår innen sosialtjenesten, deltakelsespraksis for unge, gjengerelevante spørsmål og samarbeid om trygghetsfremmende og kriminalitetsforebyggende partnerskap. Siden 2018 har han vært professor ved Linnéuniversitetet og er ansvarlig der for forskningsspørsmål generelt og videreutdanning spesielt. Forkby har lang erfaring fra veiledning av doktorgradsstudenter i sosialt arbeid og veileder for tiden fem personer med forskjellige problemstillinger og metoder. Han har også deltatt i kvalitetsgjennomgangen av avhandlinger ved å fungere som opponent på samtlige nivåer av avhandlingsprosessen.

- **Stipendiat Karolina S. Mæland, Høgskulen på Vestlandet**

Mæland er utdannet sykepleier (2002) og jordmor (2012). Hun har utdanning innen internasjonal kvinne- og barnehelse fra Uppsala Universitet (2003) samt master i jordmorfag fra Høgskolen i Sørøst- Norge (2017). Karolina har arbeidet som klinisk- og fagutviklingssykepleier i Liberia, Vest Afrika (2004) samt i ulike perioder som sykepleier på nyfødt intensiv i Oslo (2002-2006) og i Stockholm (2006-2008). Hun var også helsesykepleier i Stockholm (2006-2008). Hun har jobbet som jordmor ved kvinneklinikken på Stavanger universitetssykehus (2012-2019) og har en stilling ved «Master i jordmorfag» ved Universitetet i Stavanger (UiS). For tiden har hun permisjon fra stillingen ved UiS da hun er stipendiat innen epidemiologisk forskning i ph.d.-programmet "Helse, funksjon og deltaking" ved Høgskulen på Vestlandet (2019-). Hennes forskningsfelt inkluderer perinatal epidemiologi, kvinnehelse, migrasjonshelse og registerepidemiologi.

